

VĚDA A TECHNIKA PRO ŽIVOT

20. výročí založení ČSVTS
1990 – 2010

20let

KVĚTEN 2010 | ČÍSLO 29

ZPRAVODAJ

VYDÁVA ČESKÝ SVAZ VĚDECKOTECHNICKÝCH SPOLEČNOSTÍ

OHLÉDNUTÍ ZA UPLYNULÝMI 20 LETY ČSVTS

Ve dnech 17. a 18. března tohoto roku jsme si připomněli 20. výročí založení ČSVTS důstojnou oslavou, sestávající z řady odborných a společenských akcí, konaných pod jednotným mottem „**Věda a technika pro život**“. Chtěl bych se s odstupem více než 1 měsíce pokusit o stručnou rekapitulaci a hodnocení jak vlastních oslav, tak i uplynulých 20 let našeho společného snažení.

Především bych chtěl poděkovat všem, kteří se na přípravě a zajištění celé rozsáhlé akce podíleli. Bez jejich osobního nasazení, nadšení a tvrdé práce, bychom nemohli ani zdaleka uskutečnit naše oslavy té úrovně a kvality, které jsme dosáhli. Mám velikou radost, že se nám hlavní záměr, kterým bylo vyslání té nejpřesvědčivější zprávy o vysoké úrovni našich aktivit, poslání a službě, kterou poskytujeme celé naší společnosti, zdařil a že jsme se důstojnou formou prezentovali navenek vzhledem k našim domácím i zahraničním partnerům a celé naší společnosti jako vědeckotechnické a inženýrské sdružení vysoké odborné i společenské úrovně, reprezentující značnou část vědeckotechnické obce v České republice. Neméně významná byla i naše vzájemná vnitřní prezentace pro zlepšení synergického efektu vzájemné spolupráce. Posterové prezentace a pořádané vědecké konference našich členských organizací potvrzují široký rozsah znalostního potenciálu a vysokou úroveň odborných aktivit, které ČSVTS prostřednictvím svých členů reprezentuje.

Mohu tak konstatovat i díky řadě pozitivních ohlasů, které jsme od té doby obdrželi. Myslím, že můžeme být s výsledkem oslav spokojeni. Pro zachycení celého průběhu oslav a jednotlivých akcí, které oslavy našeho významného jubilea provázely, si dovoluji uvést jejich následující popis a rekapitulaci.

Pro zajištění oslav byla předsednictvem Svazu zřízena ad hoc komise pro přípravu oslav, která se od data svého jmenování pravidelně scházela a jako poradní orgán předsednictva připravovala program oslav a návrhy příslušných usnesení. Komise pracovala velmi efektivně ve složení: D. Hanus - předseda, Z. Vidovencová, R. Petříková, J. Fafejta, Z. Trojan, A. Rybka, K. Šperlink, V. Zamrzla a V. Poříz - členové.

Hlavním cílem oslav bylo realizovat slavnostní a důstojné připomenutí jubilea s vyváženým programem, pokud jde o odbornou a společenskou stránku, v co nejvyšší kvalitě

a s ohledem na omezené finanční zdroje. Bylo rozhodnuto, že hlavní důraz bude kladen na prezentaci odborných aktivit všech členských organizací Svazu a pro tento účel byly poskytnuty všechny prostory na Novotného lávce po celou dobu obou dvou dnů oslav. Dalším záměrem bylo využít našeho jubilea k co nejúčinnější propagaci Svazu vnitrostátní i zahraniční a dodat oslavě i vysokou společenskou úroveň. Přirozeně v okrajových podmínkách našich finančních možností. Na tomto místě bych chtěl poděkovat všem, kteří se zasloužili o získání sponzorských darů, které nám výrazně pomohly snížit vlastní náklady vynaložené Svazem a realizovat původní záměr uspořádat oslavy ve dvou dnech. O zajištění smlouvy s hlavním sponzorem oslav ČEZ a.s. s poskytnutým darem ve výši 340 000 Kč se zasloužil pan docent Zdeněk Trojan, částkou 10 000 Kč přispěly ČKAIT a dvě naše členské organizace: Společnost pro techniku prostředí a Asociace pro využití obnovitelných zdrojů energie, částkou 5 000 Kč přispěl Global Security Service. Vysoce profesionálním řízením přípravy a realizace oslav odborným aparátem Svazu pod vedením jeho výkonného místopředsedy, Ing. Vladimíra Poříze, se podařilo významně snížit vynaložené finanční prostředky na oslavy po odečtu sponzorských darů na 418 000 Kč proti schválenému 1 260 000 Kč.

Vedle společenské stránky oslav byl kladen důraz na odbornou složku a na vnější prezentaci Svazu. Proto byla zvolena forma řady odborných aktivit v průběhu obou dnů 17. a 18. března 2010 ve všech prostorách ČSVTS na Novotného lávce. Pro zajištění co největší propagace oslav byla uspořádána 11. 3. 2010 tisková konference, které se zúčastnilo celkem 17 novinářů. Byla vydána tisková zpráva a dne 16. 3. 2010 zaslána do ČTK a jiných médií. V dostatečném předstihu byly ve dvou vlnách po sobě rozeslány osobní pozvánky velikému počtu významných osobností počínaje prezidentem republiky panem Václavem Klausem, ministerským předsedou panem Janem Fischerem, který udělil oslavám osobní záštitu, dále pak pozvánky byly rozeslány ministrům vlády České republiky, diplomatickému sboru, představitelům vysokých škol, ČSAV, představitelům partnerských domácích a zahraničních inženýrských asociací a představitelům mezinárodních inženýrských federací WFEO a FEANI.

Pro rámeček oslav bylo zvoleno motto „**Věda a technika pro život**“, které vyjadřuje srozumitelně hlavní cíl, k němuž směř-

PŘEDÁVÁNÍ MEDAILE CHRISTIANA J. WILLENBERGA, SUKOVA SÍŇ RUDOLFINA

Zleva: paní Šárka Hanzlová přebírá medaili udělenou prof. Ing. Stanislavu Hanzloví, CSc., in memoriam, doc. Ing. D. Hanus, CSc. EUR ING, předseda ČSVTS

Zleva: paní Šárka Hanzlová, doc. Ing. A. Rybka, CSc., vědecký tajemník ČSVTS

Zleva: Ing. K.Kořínková, CSc., zakládající předsedkyně ČSVTS, doc. Ing. Z. Trojan, CSc., EUR ING, místopředseda ČSVTS, JUDr. Ing. R.Szurman, zmocněnec ministra průmyslu a obchodu a předseda Rady kvality ČR

Zleva: Ing. R. Bizková, náměstkyně ministra životního prostředí, doc. Ing. J. Lešínský, CSc., prezident ZSVTS, Ing. J. Fařeja, předseda dozorčí rady ČSVTS

Zleva: Dr.-Ing. W. Fuchs, generální ředitel VDI, pan M. Vlček, předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, doc. Ing. D. Hanus, CSc. EUR ING, předseda ČSVTS

Ensemble Martinů, Otakar Brousek, st.

Zleva: pan Adel Al-Kharafi, President-Elect WFEO, paní M. J. Prieto-Laffargue, prezidentka WFEO, doc. Ing. D. Hanus, CSc. EUR ING, předseda ČSVTS, pan M. Vlček, předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, paní Huo Yuzhen, velvyslankyně Čínské lidové republiky v Praze

Zprava: paní N.Šeptáková 1. tajemnice Velvyslanectví Slovenské republiky, paní Huo Yuzhen, velvyslankyně Čínské lidové republiky, pan M. Vlček, předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, doc. Ing. D. Hanus, CSc. EUR ING, předseda ČSVTS, paní M. J. Prieto-Laffargue, prezidentka WFEO, pan Adel Al-Kharafi, President-Elect WFEO, pan Ole E. Moesby, velvyslanec Dánského království, pan Philippe Wauters, generální sekretář FEANI

Zprava: Otakar Brousek, st., Ensemble Martinů

Zleva: Ing. V. Poříz, místopředseda ČVSTS, doc. Ing. D. Hanus, CSc. EUR ING, předseda ČVSTS, paní D. Rousová, ČVSTS

Čestný odznak ČVSTS

Zleva: Dr.-Ing. W. Fuchs, generální ředitel VDI, doc. Ing. D. Hanus, CSc. EUR ING, předseda ČVSTS, pan Zhan Hongqi, rada pro vědu a výzkum Velvyslanectví Čínské lidové republiky

Zleva: prof. Ing. J. Drahoš, DrSc, dr.h.c., předseda Akademie věd ČR a předseda České společnosti chemického inženýrství, doc. Ing. D. Hanus, CSc. EUR ING, předseda ČVSTS

Zleva: Ing. Z. Dahinterová, generální sekretářka FEANI ČR, paní M. J. Prieto-Laffargue, Prezidentka WFEO, doc. Ing. D. Hanus, CSc. EUR ING, předseda ČVSTS

Zleva ing. Zdeněk Tůma, předs. České metrolog. spol., Ing. K. Kořínková, CSc., zakl. předsedkyně ČVSTS, Ing. H. Rybinová, CSc., Česká společnost pro zdrav. techniku, I. Vidimová, Česká metrolog. společnost

Zleva: paní M. J. Prieto-Laffargue, prezidentka WFEO, pan A. Al-Kharafi, President-Elect WFEO, Ing. V. Talášek, CSc., předseda České strojnické společnosti

Zleva: tým DTO CZ, s.r.o.: Ing. P. Hercík, pan V. Filipec, prof. Ing. R. Petříková CSc., paní E. Gdulová, Ing. A. Vápeníček, CSc.

řují naše odborné i společenské aktivity a které zdůrazňuje naši společenskou odpovědnost. Jako integrální součást oslav byla do programu zařazena 3. mezinárodní konference Proměny Evropy, jejíž organizaci zajistil DTO CZ, s.r.o. (Dům techniky Ostrava) konaná pod mottem Proměny Evropy.

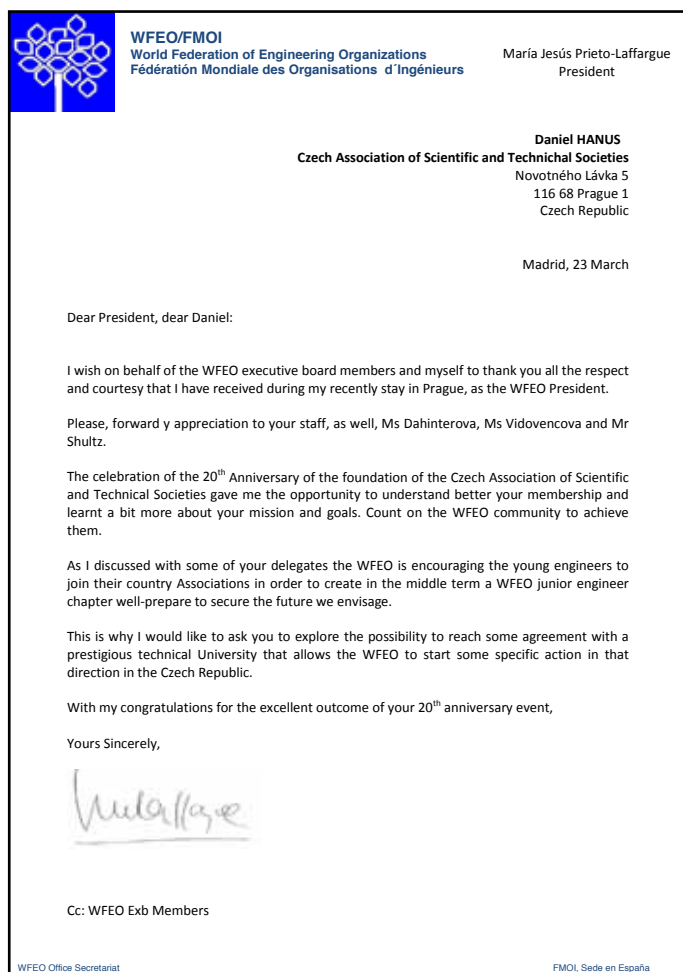
V souvislosti s oslavami našeho jubilea byl založen systém vyznamenání, jejichž udělením vyjadřuje ČSVTS uznání významným osobnostem i institucím za jejich mimořádné vzhledy o spolupráci, rozvoj vědy a techniky a za služby ve prospěch ČSVTS. Udělování jednotlivých typů ocenění upravuje organizační směrnice ČSVTS č. 28. Nejvyšším vyznamenáním je nově založená medaile ČSVTS, nesoucí jméno Christiana Josefa Willenberga, zakladatele nejstarší inženýrské školy ve střední Evropě, založené v roce 1707 v Praze. Dalšími ze systému ocenění jsou Čestný odznak ČSVTS, Čestné uznání ČSVTS, Pamětní list předsednictva ČSVTS, Děkovný list předsednictva ČSVTS a Čestný předseda ČSVTS. Medaile Christiana Josefa Willenberga a Čestný odznak ČSVTS byly umělecky ztvárněny významným českým umělcem, medailérem České národní banky, sochařem Zbyňkem Fojtů a realizovány ve špičkové kvalitě v bronz v podniku Znak Malá Skála. Na zasedání valné hromady ČSVTS v listopadu 2009 bylo vedle Čestného odznaku ČSVTS schváleno udělení prvních 6 medailí Christiana Josefa Willenberga významným domácím a zahraničním osobnostem.

Medaile byly slavnostně předány v úvodní části slavnostního večera v Sukově síni Rudolfiny dne 17. 3. 2010 po uvítání hostů a projevu předsedy ČSVTS. První medaili převzala paní Šárka Hanzlová, vdova po prvním porevolučním rektoru ČVUT v Praze, a také předsedovi Slévárenské společnosti ČSVTS, profesoru Ing. Stanislavu Hanzlovi, CSc., jemuž byla medaile udělena „in memoriam“. Druhou medaili převzala zakládající předsedkyně ČSVTS, Ing. Květoslava Kořínková, CSc., třetí medaili převzal generální ředitel VDI, Dr.-Ing. Willi Fuchs (Německo) a čtvrtou medaili převzal prezident ZSVTS, doc. Ing. Ján Lešinský, CSc. (Slovensko). Další dva z laureátů, výkonná předsedkyně CAST, paní Deng Nan (Čínská lidová republika) a člen Rady vlády ČR pro výzkum, vývoj a inovace a generální ředitel VOLKSWAGEN GROUP pro Rusko, Ing. Martin Jahn, MBA, se nemohli z pracovních důvodů osobně k převzetí dostavit a bude jim vyznamenání předáno při nejbližší příležitosti jejich návštěvy ČSVTS. Medaile předali oceněným předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, pan Miloslav Vlček, náměstkyně ministra životního prostředí, paní Rut Bízková,

zmocněnec ministra průmyslu a obchodu a předseda Rady kvality České republiky JUDr. Ing. Robert Szurman, společně s funkcionáři ČSVTS: předsedou ČSVTS D. Hanusem, předsedou dozorčí rady ČSVTS J. Fafejťou, místopředsedou ČSVTS Z. Trojanem a vědeckým tajemníkem ČSVTS A. Rybkou.

Slavnostní večer pokračoval komorním koncertem souboru Ensemble Martinů vysoké umělecké úrovně a byl moderován panem Otakarem Brouskem, st., který také přednesl část z básně Vítězslava Nezvala „Edison“.

Druhé nejvyšší vyznamenání, Čestný odznak ČSVTS, udělila na svém zasedání v listopadu 2009 valná hromada ČSVTS předsedům členských organizací Svazu a všem funkcionářům, kteří v uplynulých 20 letech působili ve volených orgánech Svazu a kteří se významnou měrou zasloužili o jeho rozvoj. Čestný odznak byl oceněným slavnostně předán v Klubu techniků v podvečer 17. 3. 2010 předsedou ČSVTS D. Hanusem a vědeckým tajemníkem ČSVTS A. Rybkou.

Vysoká společenská úroveň oslav našeho jubilea a veřejné uznání našeho významu bylo mimo jiné vyjádřeno účastí významných osobností domácích i zahraničních. Oslav se zúčastnili: předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Miloslav Vlček, zmocněnec ministra průmyslu a obchodu a předseda Rady kvality České republiky JUDr. Ing. Robert Szurman, náměstkyně ministra životního prostředí Ing. Rut Bízková, paní Huo Yuzhen, velvyslankyně Čínské lidové republiky v Praze, pan Ole E. Moesby, velvyslanec Dánského království v Praze, paní Nora Šeptáková, 1. tajemnice Velvyslanectví Slovenské republiky v Praze, pan prof. Ing. Jiří Drahoš, DrSc, dr.h.c., předseda Akademie věd ČR, pan Stefan Keil, obchodní rada Velvyslanectví Německé spolkové republiky v Praze, pan Zhan Hongqi, rada pro vědu a výzkum Velvyslanectví Čínské lidové republiky v Praze a další reprezentanti vysokých škol, průmyslu, vládních a státních institucí a partnerských organizací.

Čestnými hosty oslav byli dále představitelé Světové federace inženýrských organizací WFEO, President WFEO, paní

Maria-Jesús Prieto Laffargue a President-Elect, pan Adel Al-Kharafi, představitel Evropské federace národních inženýrských asociací FEANI, Secretary General, pan Philippe Wauters a dále představitelé partnerských inženýrských asociací FS NOT, Vice-President, prof. Jozef Suchy, ZSVTS, prezident doc. Ing. Ján Lešinský, CSc., VDI, General Director, Dr.-Ing. Willi Fuchs a členové komise pro celoživotní profesní rozvoj CPD FEANI z Portugalska, Slovinska, Španělska, Irska a Slovenska.

Pro zahraniční čestné hosty oslav byla uspořádána slavnostní večeře v předvečer oslav dne 16. 3. 2010 v hotelu Chateau St. Havel v Praze – Krči, dále pak celodenní exkurze do jaderné elektrárny Temelín dne 17. 3. 2010 a slavnostní večeře s laureáty Medaile ČSVTS Christiana Josefa Willenberga dne 17. 3. 2010 v restauraci U Golema na Starém Městě.

Pokud jde o odborný program oslav, ten se odehrával po celé dva dny 17. a 18. 3. na Novotného lávce.

Vedle rozsáhlé prezentace členských společností ČSVTS formou posterů umístěných na chodbách ve všech poschodích hlavní budovy na Novotného lávce byly uspořádány vysoce kvalitní vědecké konference dle následujícího přehledu:

Ve dnech 17. a 18. 3. 2010 uspořádala **Odborná společnost letecká České republiky (OSL)**, druhou mezinárodní konferenci zaměřenou na UAS - Unmanned Aerial Systems – Future Vision– Bezpilotní létající systémy – Budoucí Vize. Významnou a fundamentální přednášku měl Peter van Blyenburgh, prezident UVS International a Martin Balda, statutární zástupce české Asociace výrobců bezpilotních systémů, který přednesl předpoklady budoucího rozvoje tohoto oboru. Významná byla přednáška prof. Pěchoučka z FEL ČVUT o metodách řízení flotil UAV s bezpečným vyhýbáním při řízeném letu. Významným úspěchem OSL byla účast zástupců Ministerstva dopravy, Ministerstva obrany, Úřadu pro civilní letectví, AVBS, dále významných firem z oboru například Honeywell International; LOM Praha s.p.; PBSVB letecká divize; Evektor a také významných špičkových pracovníků v oboru z ČVUT Praha, fakulty strojní, dopravní a elektrotechnické.

Dále v dopoledních hodinách 17. 3. 2010 byly pořádány odborné akce:

- České nukleární společnosti, o.s., která uspořádala konferenci „Česká nukleární společnost v období renesance

doc. Ing. D. Hanus, CSc. EUR ING, předseda ČSVTS, slavnostní nakrojení dortu

Zleva: Ing. L. Mutinská, Ing. J. Frýba, člen předsednictva ČSVTS, host, Ing. V. Poříz, místopředseda ČSVTS, Ing. E. Blejchařová, DTO CZ, s.r.o

doc. Ing. D. Hanus, CSc. EUR ING, předseda ČSVTS, úvodní slova

Zleva: E. Gdulová a prof. Ing. R. Petříková CSc., DTO CZ, s.r.o., JUDr. Ing. R. Szurman, zmocněnec ministra prům. a obch. a předseda Rady kvality ČR, doc. Ing. Z. Trojan, CSc., EUR ING, FEANI, Ing. H. Krbcová, ČEZ, a.s.

paní Maria Jesus Prieto-Laffargue, prezidentka WFEO

Zleva: Ing. P. Ryšánek, člen předsednictva České společnosti pro jakost (ČSJ), RNDr. H. Žufanová, ředitelka ČSJ, doc. Ing. Z. Trojan, CSc., EUR ING, FEANI

Zleva: doc. Ing. D. Hanus, CSc. EUR ING, předseda ČSVTS, doc. Ing. P. Švejda, generální sekretář Asociace inovačního podnikání ČR, I. Němečková, Asociace inovačního podnikání ČR

Zleva: prof. Ing. J. Pavelka, DrSc., bývalý předseda ČSVTS, předseda České elektrotechnické společnosti, doc. Ing. Z. Raichl, člen předsednictva ČSVTS

Konference Odborné společnosti letecké ČR

Konference Odborné společnosti letecké ČR

Konference České nukleární společnosti, o.s.

Konference Odborné společnosti letecké ČR

Konference Odborné společnosti letecké ČR

Konference České nukleární společnosti, o.s.

Odborná akce České metrologické společnosti

Odborná akce České metrologické společnosti

Konference České nukleární společnosti, o.s.

Přehlídka vítězných prací soutěže KYBER robot 2009

Přehlídka vítězných prací soutěže KYBER robot 2009

Přehlídka vítězných prací soutěže KYBER robot 2009

Přehlídka vítězných prací soutěže KYBER robot 2009

Přehlídka vítězných prací soutěže KYBER robot 2009

Přehlídka vítězných prací soutěže KYBER robot 2009

jaderné energetiky“ probíhající za aktivní účasti představitelů ČEZ, a.s.

- **České metrologické společnosti**, která připravila kurz „Nové kalibrační postupy“. Zúčastnilo se 39 posluchačů, převážně strojaři (40 %), v menší míře pracovníci z oblasti dopravy, zkušebních laboratoří a elektrotechniky, po jednom posluchači ze zdravotnictví, metrologie a metalografie. Ze strany účastníků byly navrženy ke zpracování další kalibrační postupy do plánu na rok 2011. „Považujeme seminář za přínosný a jeho hodnocení ze strany účastníků potvrzuje význam tvorby kalibračních postupů pro metrologickou praxi“, uvedl Ing. Tůma ve svém vyhodnocení semináře.

V dopoledních hodinách proběhlo také **zasedání celoevropské komise Continuing Profesional Development FEANI**, které zorganizoval doc. Ing. Z. Trojan, CSc., EUR ING jako člen této komise. Zasedání komise se zúčastnili generální sekretář FEANI pan Philippe Wauters, dále paní Isabelle Vanderberghe (FEANI), pánové Marko Jagodič, Alfredo Soeiro, Manuel Do Ona Compan, Michal Minár, John Butler a Zdeněk Trojan.

V odpoledních hodinách 17. 3. 2010 pak probíhaly následující akce:

Český národní výbor Evropské federace národních inženýrských asociací – FEANI ve spolupráci s komisí FEANI pro trvalý profesní rozvoj inženýrů připravil **seminář „Trvalý profesní rozvoj inženýrů“**, na kterém vystoupili experti z inženýrských organizací ze zemí, které jsou svou velikostí a charakterem podobné České republice. Odborným garantem byl doc. Ing. Zdeněk Trojan, CSc., EUR ING.

Zajímavou součástí programu oslav byla **přehlídka vítězných prací soutěže středoškolských výukových robotů KYBER robot 2009** (<http://www.fm.tul.cz/cs/kyberrobot09>), která proběhla po ukončení ostatních odborných akcí odpoledne ve vstupní hale objektů na Novotného lávce 5. Soutěž KYBER robot 2009 proběhla pod záštitou děkana Fakulty mechatroniky, informatiky a mezioborových studií Technické univerzity v Liberci ve spolupráci s Českomoravskou společností pro automatizaci. V rámci oslav své sestavy prezentovali studenti 4 škol z Brna, Liberce, Opavy, Kroměříže a z centra Amavet v Lomnici n/Popelkou. Vystoupení se zúčastnilo 14 studentů, 7 pedagogů, 3 zástupci Českomo-

ravské společnosti pro automatizaci a TU Liberec. Přehlídku moderoval doc. Janeček z TUL.

Dne 18.3.2010 pokračoval odborný program oslav vedle mezinárodní konference bezpilotní létající systémy 3. ročníkem mezinárodní konference „**Proměny Evropy 2010**“, probíhající pod záštitou předsedy vlády České republiky Jana Fischera. Konference, kterou pořádal DTO CZ, s.r.o. ve spolupráci s Českým svazem vědeckotechnických společností, se zaměřila na všechny stěžejní aspekty znalostního trojúhelníku Vzdělávání - Inovace v podnikání - Společenská odpovědnost organizací (<http://www.neweurope.cz/>).

Oslavy byly ukončeny společenským setkáním v **restauraci Mlýnec**, pořádaným pro hosty ČSVTS a účastníky konference „Proměny Evropy 2010“. Předseda ČSVTS pozdravil účastníky krátkým projevem a poté následovalo neformální setkání a beseda pozvaných hostů. Příjemnou atmosféru podtrhovala živá klavírní hudba.

Jak je zřejmé z uvedeného přehledu, ČSVTS plně využil příležitosti oslav svého dvacetiletého jubilea k prezentaci svých aktivit a naplnil vysoce kvalitními akcemi svých členských společností program v celém rozsahu obou dvou dnů, které byly oslavám vyhrazeny. Vedle nesporného účinku propagačního vidím jako přidanou hodnotu celé akce nesporný příspěvek k naší vnitřní soudržnosti a k lepšímu vzájemnému poznání. Zcela mimořádně pozitivně zapůsobila přehlídka výsledků technické tvořivosti našich milých mladých přátel ze středních škol, kde jsme mohli vidět jejich technický talent a zapálení pro vědu a techniku. Myslím, že všichni přítomní pocítily, že z těchto nadaných dětí se mohou mimo jiné stát i naši nástupci. Všem, kteří se na zajištění této mimořádně významné akce podíleli, patří naše uznání a dík.

Dalším významným přínosem uspořádaných oslav je vydání velmi kvalitní brožury o ČSVTS a to jak v české, tak i v anglické verzi, včetně CD ROM-u obsahujícího všechny posterové prezentace členských organizací ČSVTS, které budou využívány jako propagační materiál. Z hlediska uměleckého návrhu a zpracování byla brožura pojata tvarově zcela nekonvenčně a představuje v tomto směru zajímavou inovaci. Vydaná brožura celkově harmonizuje se všemi materiály, které byly u příležitosti oslav zhotoveny.

K datu konání oslav se dále podařilo realizovat pojmenování našich konferenčních sálů na Novotného lávce po nejvýznamnějších českých osobnostech z oblasti techniky. Kon-

ferenční sál 217 byl pojmenován po zakladateli nejstarší inženýrské školy ve střední Evropě, Christianu Josefu Willenbergovi, konferenční sál 319 po Františku Křížíkovi a konferenční sál 417 po prvním českém aviatikovi Janu Kašparovi, který uskutečnil před 100 lety první let v českých zemích. Vedle vchodu do sálů jsou umístěny panely s texty v českém a anglickém jazyce se stručnými životopisy osobností, po kterých jsou příslušné sály pojmenovány. ČSVTS tak přispívá k propagaci významných českých osobností, které se zasloužily o technický pokrok.

Závěrem bych chtěl zdůraznit, že uskutečněné oslavy 20 let ČSVTS a zejména prezentace odborných aktivit se ukázaly

být dobrým zrcadlem naší novodobé historie a jsou příslibem pro další rozvoj našeho Svazu do budoucna. Zakončím tedy přáním mnoha úspěchů všem členským organizacím a Svazu jako takovému do dalších 20 let.

V Praze 16. dubna 2010

doc. Ing. Daniel Hanus, CSc., EUR ING
předseda ČSVTS

3. MEZINÁRODNÍ KONFERENCE „PROMĚNY EVROPY 2010“

Třetí ročník mezinárodní konference Proměny Evropy, pořádaný tentokrát pod osobní záštitou předsedy vlády České republiky **Ing. Jana Fischera**, se uskutečnil v termínu **18. - 19. března 2010** v Praze, nově v prostorách Českého svazu vědeckotechnických společností na Novotného lávce.

Letošní ročník konference se konal u příležitosti oslav **20. výročí založení Českého svazu vědeckotechnických společností**.

Organizátorem konference byl již tradičně **DTO CZ, s.r.o.**, dalšími významnými partnery byli **ČEZ, a.s.**; **Český svaz vědeckotechnických společností**; **VÍTKOVICE, a.s.**; **Českomoravská záruční a rozvojová banka**; **Třinecké železářny, a.s.**; **LINET spol. s r.o.**; **BENEŠ a LÁT a.s.** a řada dalších. Konference byla pořádána v rámci **Národního programu kvality**, s přímou garancí Rady kvality ČR.

Letošní ročník konference se zaměřil na všechny stěžejní aspekty znalostního trojúhelníku **Vzdělávání - Inovace v podnikání - Společenská odpovědnost organizací**. Potřeba znát, více než kdy jindy, jak řídit podniky, aby byly výkonné, efektivní a hlavně konkurenceschopné v rámci Evropy i v současném období krize, jak přidat zejména v kvalitě a tempu inovací, jak efektivně využít známé a ověřené metody a techniky, je výrazně ovlivněna především akceptací dostupných trendů v oblasti vzdělávání a pružné aplikaci poznatků vědy a výzkumu do praxe.

Cílem konference bylo umožnit všem účastníkům, společně s našimi i zahraničními špičkovými manažery, profesionály, akademiky, pedagogy a studenty, prodiskutovat nejnovější praktické zkušenosti a nejaktuálnější trendy v oblastech podnikového řízení.

Konferenci zahájil osobně **Ing. Miloslav Vlček**, předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR s vystoupením na téma „Znalosti, věda a výzkum - pilíře rozvoje ČR“. **Ing. Vladimír Tošovský**, ministr průmyslu a obchodu ČR a p. **Petr Kužel**, předseda Hospodářské komory ČR pokračovali zdravicemi, které rámcově kopírovaly nastavená témata konference.

Velmi zajímavá byla následující vystoupení úspěšných top manažerů a ředitelů podniků, kteří představují špičky ve svém oboru - **Ing. Jana Světlíka**, generálního ředitele a předsedy představenstva VÍTKOVICE, a.s., **Ing. Lumíra Al-Dabagha**, ředitele společnosti Beneš a Lát, a.s. a **JUDr. Martina Romana**, předsedy představenstva a generálního ředitele společnosti ČEZ, a.s., po jehož vystoupení proběhl křest nové publikace „**Moderní management znalostí - principy, procesy, příklady dobré praxe**“ autorského týmu Skupiny ČEZ a DTO CZ. Role kmotra publikace se ujal **JUDr. Ing. Robert Szurman**, předseda Rady kvality ČR (detail viz příspěvek Ing. H. Krbcové, str. 44).

Velkému zájmu se také těšila zajímavá vystoupení přednášejících z akademické sféry, vysokých škol a univerzit, např. předsedy Akademie věd ČR **prof. Ing. Jiřího Drahoše, DrSc.**, **prof. Ing. Rudolfa Haňky, M.A., Ph.D.** z University

Zleva: prof. Ing. J. Drahoš, DrSc, dr.h.c., předseda AV ČR, prof. Ing. R. Petříková, CSc., ředitelka DTO CZ, s.r.o, P. Kužel, předseda Hospodářské komory ČR, Ing. V. Tošovský, ministr průmyslu a obchodu ČR, Ing. M. Vlček, předseda PSP ČR

Zleva: Ing. A. Vápeníček, CSc. a prof. Ing. R. Petříková CSc., DTO CZ, s.r.o, JUDr. Ing. R. Szurman, zmocněnec ministra průmyslu a obchodu a předseda RK ČR, prof. Ing. Rudolf Haňka, M.A., Ph.D., University of Cambridge, doc. Ing. J. Lešinský, CSc., prezident ZSVTS

prof. Ing. R. Petříková CSc., ředitelka DTO CZ, s.r.o

JUDr. Martin Roman, předseda představenstva a generální ředitel společnosti ČEZ

Ing. V. Tošovský, ministr průmyslu a obchodu ČR

Zleva: pí. J. Pejšová, Českomoravská společnost textilní, oděvní a kožedělná, doc. Ing. D. Hanus, CSc. EUR ING, předseda ČSVTS, Ing. J. Fafejta, předseda dozorčí rady ČSVTS

of Cambridge, ale také **doc. Ing. Jána Lešinského, CSc.**, prezidenta ZSVTS. Velké pozornosti se těšilo vystoupení viceprezidenta Hospodářské komory ČR **Ing. Pavla Bartoše, JUDr. Ing. Roberta Szurmana**, předsedy Rady kvality ČR (detail viz příspěvek Ing. H. Krbcové, str. 44). **doc. Ing. Daniel Hanus, CSc.**, předseda Českého svazu vědeckotechnických společností seznámil přítomné s historií Svazu, jeho současným postavením a aktivitami jeho členských organizací. Součástí konference byla nabídka

exkurzí do dvou úspěšných českých firem, a to **BENEŠ a LÁT a.s.** a **LINET Slaný, spol. s r.o.**, které proběhly následně dne 19. března 2010.

prof. Ing. Růžena Petříková CSc.
Eva Gdulová
DTO CZ, s.r.o.

ZASEDÁNÍ KOMISE FEANI PRO TRVALÝ PROFESNÍ ROZVOJ KONANÉ V RÁMCI OSLAV 20. VÝROČÍ ZALOŽENÍ ČSVTS

Zasedání se konalo v návaznosti na oslavu 20 let ČSVTS dne 17. března 2010 v Praze. Místo onemocnělé předsedkyně komise S. Taukojarvi zasedání řídil předchozí předseda M. Jagodič. V prvním bodu se jednalo o prezentaci článků připravených některými členy CPDC a zveřejněnými v 6. čísle FEANI News. Ohlas na tyto články zaměřené na problematiku dalšího vzdělávání inženýrů je podle editorky časopisu I. Vandenberghe pozitivní. Do letního čísla připraví

J. Butler (Irsko) článek na téma s předběžným názvem „Nové cesty ve vzdělávání inženýrů“, ve kterém shrne zkušenosti z Irské asociace inženýrů z jeho činnosti v této oblasti. Podle informace editorky nabídl německý člen komise M. Schanz dva články – jeden zabývající se působením žen v inženýrské práci a druhý o zabezpečování kariérního růstu expertů ve společnosti Siemens. Jako závažný a dosud nesnadno uchopitelný se ukazuje problém e-learningu pro

Zasedání Komise FEANI pro trvalý profesní rozvoj

Marko Jagodič (SLO)

Zleva: Zdeněk Trojan (CZ), Michal Minár (SK), Manuel de Ona Compan (ES), Isabelle Vandenberghe (sekretariát FEANI)

Zleva: Marko Jagodič (SLO), Philippe Wauters (generální sekretář FEANI), Alfredo Soeiro (P)

Zleva: Philippe Wauters (generální sekretář FEANI), Alfredo Soeiro (P), John Butler (IRL)

Isabelle Vandenberghe (sekretariát FEANI)

potřeby dalšího vzdělávání inženýrů, takže zatím nelze očekávat, že by bylo možné připravit na toto téma relevantní text. M. Minár (Slovensko) přislíbil připravit text zaměřený na problematiku „eurokódů“. Předseda ČSVTS D. Hanus bude požádán, aby připravil článek s informacemi o akcích spojených s oslavou 20 let ČSVTS. V dalším bodu proběhla diskuze o nově upravené webové stránce Komise pro trvalý profesní rozvoj. Postupně se k ní připojují i weby některých dalších členských zemí. Problémem se ukazuje fakt, že národní webové stránky jsou vedeny v domácím jazyce. Předpokládá se, že během času se bude na těchto stránkách objevovat postupně stále více textů v angličtině. V následující diskusi o statistických informacích o počtu inženýrů v jednotlivých zemích, podílu žen mezi nimi a především o míře jejich nezaměstnanosti se ukázalo, že většinou jsou oficiální národní údaje nedostupné, respektive neexistuje standardizovaná metodika pro jejich zpracování a údaje jsou mezi jednotlivými zeměmi nesrovnatelné. V bodě různé byla

využita skutečnost, že na jednání byl přítomen generální sekretář FEANI P. Wauters, který podal informace o některých dalších aktivitách vedení FEANI. Probíhá vyhodnocování přístupu jednotlivých národních organizací k marketingu EUR ING. Na 28. dubna připravuje sekretariát FEANI pracovní seminář pod označením „Více inženýrů pro Evropu“, kterým se FEANI zapojuje do aktivit zaměřených na řešení stále naléhavějšího problému nedostatku inženýrských profesionálů v Evropě. V souvislosti s problematikou Profesní karty inženýra informoval GS P. Wauters o tom, že německá členská organizace VDI má připravenou k zavedení Německou profesní kartu inženýra. Podobně se vyvíjí situace v Nizozemí a v Rakousku. Ve Švýcarsku byl tento doklad zaveden už v loňském roce.

doc. Ing. Zdeněk Trojan, CSc., EUR ING
prezident Českého národního výboru FEANI

SEMINÁŘ „TRVALÝ PROFESNÍ ROZVOJ INŽENÝRŮ“ KONANÝ V RÁMCI OSLAV 20. VÝROČÍ ZALOŽENÍ ČSVTS

Seminář se uskutečnil dne 17. 3. 2010 v budově ČSVTS (Praha 1, Novotného lávka 5) od 13.30 do 16.30 hod. Byl organizován Českým národním výborem FEANI (Evropská federace národních inženýrských asociací) ve spolupráci s Komisí FEANI pro trvalý profesní rozvoj inženýrů. Na semináři byli přítomni členové Komise pro trvalý profesní rozvoj FEANI, kteří se tentýž den účastnili jejího jarního zasedání a dále 32 českých zájemců o téma semináře.

Šest autorů vystoupilo s příspěvky zařazenými do programu. Úvodní referát přednesl Mgr. Radek Coufal, vrchní ředitel sekce vzdělávání Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Ve svém vystoupení nazvaném „Systémové zabezpečení dalšího vzdělávání v ČR“ přednesl informaci o činnosti

ministerstva v oblasti dalšího vzdělávání. Druhým přednášejícím byl generální sekretář FEANI Philippe Wauters. Z názvu jeho příspěvku „FEANI jako reprezentant evropských inženýrů – strategické cíle a aktuální aktivity“ je zřejmé, že přednesl souhrnnou zprávu o nejdůležitějších aktivitách FEANI a připravovaných záměrech pro příští období v oblasti péče o profesní zájmy evropských inženýrů.

Jako další vystoupil prof. Alois Materna z Katedry stavební mechaniky Stavební fakulty VŠB Technické univerzity Ostrava. Jako předseda Komise celoživotního vzdělávání České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě popsal „Systém dalšího vzdělávání v České komoře autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě“. Tento systém je jedi-

ným soustavně působícím vzdělávacím projektem zaměřeným na další vzdělávání inženýrů, který v ČR řádně funguje.

Prof. András Benedek, vedoucí ústavu a ředitel ICEE Budapeštské univerzity technologie a ekonomiky ve svém vystoupení označeném „Celoživotní vzdělávání a trvalý profesní rozvoj inženýrů v Maďarsku“ seznámil účastníky semináře s dlouholetou činností ústavu, který byl založen už před druhou světovou válkou a jehož je v současné době vedoucím. Tento ústav se svými pobočkami v několika dalších městech má za úkol vytvářet podmínky pro naplňování ze zákona dané povinnosti dalšího vzdělávání inženýrů působících v definovaných inženýrských profesích a postaveních. S příspěvkem „Vzdělávání v procesu trvalého profesního rozvoje inženýrů vycházející z jejich pracovní činnosti“ vystoupil prof. Alfredo Soeiro, člen Komise FEANI pro trvalý profesní rozvoj, z Fakulty stavebního inženýrství Univerzity v Portu. Jedná se o nový přístup k zabezpečování dalšího vzdělávání technických pracovníků, který vychází z jejich bezprostředních činností vykonávaných jako aktuální pracovní činnost.

Jako poslední přednášející vystoupil John Butler, člen Komise FEANI pro trvalý profesní rozvoj, ředitel oddělení pro trvalý

profesní rozvoj a lidské zdroje ve Společnosti irských inženýrů s referátem „Akreditace vzdělávacích aktivit určených pro trvalý profesní rozvoj inženýrů“. Přítomní měli možnost vyslechnout informaci o dlouholetých zkušenostech ze zavádění a realizace systému dalšího vzdělávání inženýrů v Irské republice, v němž hraje Společnost irských inženýrů výlučnou roli s vysokou odpovědností za zajištění podmínek pro profesní rozvoj inženýrů.

Seminář byl zajímavou konfrontací přístupů k péči o další vzdělávání a profesní rozvoj inženýrů v různých evropských zemích. Českým účastníkům naznačil, že v řadě evropských zemí považují tuto činnost za nesmírně závažnou záležitost a že se v nich tato problematika už dříve stala předmětem zájmu inženýrských organizací, které v tom mají potřebnou podporu od státních orgánů a měli možnost slyšet jakých postupů a metod se používá. Naopak přítomní členové Komise FEANI pro trvalý profesní rozvoj měli možnost udělat si obrázek o tom, v jaké situaci se nacházíme v této oblasti u nás. Power-pointové prezentace přednášejících jsou umístěny na webové stránce Českého národního výboru FEANI www.feani.cz a jsou volně dostupné ke stažení.

doc. Ing. Zdeněk Trojan, CSc., EUR ING
prezident Českého národního výboru FEANI

DOMY TECHNIKY ČSVTS V DOBĚ FINANČNÍ KRIZE

Při přípravě rozpočtů domů techniky i Českého svazu vědeckotechnických společností pro rok 2009 již byla světová finanční krize na vzestupu a bylo velmi obtížné předpovědět její důsledky jak pro ČSVTS, tak i pro domy techniky. Již počátkem roku byl výrazný tlak na pokles výše tržního nájemného a začal se více projevovat přebytek nabídky volných nebytových prostor před poptávkou a nájemci těchto prostor zvyšovali své požadavky na jejich kvalitu i vybavení. S ohledem na skutečnost, že výnosy z pronájmů nebytových prostor, které domy techniky ne-

využívají pro svojí činnost a dále je pronajímají třetím subjektům, přesahují ročně částku 17 mil. Kč, bylo dosažení plné obsazenosti těchto nebytových prostor nezbytným předpokladem k dosažení jejich kladného hospodářského výsledku za rok 2009.

Příjmy z pronájmů nebytových prostor tvoří třetinu až polovinu příjmů domů techniky Kladno, České Budějovice a Pardubice. U DTO CZ, s.r.o. (Dům techniky Ostrava) a Domu techniky Plzeň nepředstavují tak výraznou výnos-

vou položku (příjmy z dalších pronájmů nepřekračují 10 % celkových příjmů) a hospodářský výsledek těchto domů techniky je závislý zejména na rozsahu a efektivnosti odborné činnosti, tj. počtu realizovaných konferencí, kurzů, seminářů, firemních dnů a na počtu osob, které se těchto odborných akcí zúčastní.

I přes počáteční obavy se ředitelům všech domů techniky podařilo dosáhnout téměř 100 % obsazenosti disponibilních nebytových prostor a tím si zajistit příjmy na úrovni schválených rozpočtů.

Také Českému svazu vědeckotechnických společností se podařilo v objektech, které vlastní a dále nepronajímá domům techniky, udržet plnou obsazenost pronajímaných nebytových prostor s výjimkou prostor v I. nadzemním podlaží objektů v Praze 1, Křížovnické nám. 2 (celkem 380 m²), pro které se v průběhu loňského roku nepodařilo nalézt vhodného nájemce. Situace se změnila až v 1. čtvrtletí roku 2010, kdy část těchto prostor byla dána do pronájmu České společnosti pro jakost (200 m²) a zbývající část bude po provedené rekonstrukci pronajata advokátní kanceláří WEIL, GOTSHAL & MANGES, v.o.s., která má již v pronájmu další nebytové prostory v objektech na Křížovnickém nám. 2. Nižší výběr nájemného v důsledku nepronajatých nebytových prostor byl nahrazen vyššími výnosy z pronájmu učeben a sálů.

Vysoký zájem o pronájem nebytových prostor se projevil v Domě techniky Kladno, kde v objektu již působí jedna soukromá vysoká škola (Středočeský vysokoškolský institut) a soukromá střední škola dopravní. Ředitel domu techniky nemůže v současné době zájem o další nebytové prostory pokrýt s ohledem na jejich plnou obsazenost a z těchto důvodů navrhl Českému svazu vědeckotechnických společností zvážit nástavbu dvou pater na stávající objekt.

Lze konstatovat, že finanční krize nezpůsobila Českému svazu vědeckotechnických společností ani domům techniky v oblasti pronájmů významnější ztráty a ve všech případech bylo dosaženo plánovaných příjmů.

V oblasti odborné činnosti byl dopad finanční krize na činnost jednotlivých domů techniky rozdílný a paradoxně tato krize některým domům techniky napomohla k lepším hospodářským výsledkům.

Jednalo se zejména o Dům techniky Kladno, jehož činnost je z velké části úzce navázána na zajišťování rekvalifikačních kurzů pro potřeby úřadů práce. Dům techniky Kladno byl rovněž ze strany MPSV ČR vyzván, aby proškolil odborné pracovníky všech 77 úřadů práce v České republice v určené specifické oblasti. V důsledku této spolupráce se domu techniky Kladno podařilo téměř zdvojnásobit počet vzdělávacích aktivit oproti roku 2008.

K výraznému nárůstu odborné činnosti došlo i v Domě techniky Plzeň, u nějž rovněž tvořily příjmy z realizace rekvalifikačních kurzů pro úřady práce plzeňského regionu významnou část celkových příjmů a tento dům techniky dosáhl nejlepšího hospodářského výsledku za celou dobu své existence.

Vyšších příjmů z pořádání odborných akcí oproti roku 2008 se v uplynulém roce podařilo dosáhnout i domům techniky Pardubice a České Budějovice a to i přes skutečnost, že tyto domy techniky se podílely na realizaci rekvalifikačních kurzů v menším rozsahu než domy techniky v Kladně a v Plzni.

Nejvýraznější byl dopad finanční krize v ostravském regionu. Nedostatek finančních prostředků vedl řadu podniků v tomto regionu k podstatnému snížení nákladů vynakládaných na školení a další vzdělávání svých pracovníků. Tato skutečnost se promítla i do obsazenosti kurzů a seminářů pořádaných DTO CZ, s.r.o. Tento dům techniky zrealizoval 228 odborných akcí, kterých se zúčastnilo více než 8 000 osob, i tak se však počet účastníků snížil oproti rokům 2007 i 2008, což vedlo ve svém důsledku k nižším příjmům v porovnání s předchozími lety. V DTO CZ, s.r.o. však byla přijata řada opatření k výraznému snížení vlastních nákladů ve všech oblastech působnosti domu techniky a v závěru roku byly získány od úřadů práce jednorázové zakázky na školení a rekvalifikace, čímž i tento dům techniky v krizi nejpostiženějším regionu hospodařil za rok 2009 se ziskem dosahujícím téměř 0,5 mil. Kč.

Závěrem lze konstatovat, že v roce 2009 dosáhly domy techniky lepšího hospodářského výsledku v porovnání s rokem 2008 a to o 2 777 tis. Kč, všechny domy techniky hospodařily se ziskem a splnily své finanční závazky vůči Českému svazu vědeckotechnických společností, který je jejich jediným zakladatelem.

Ing. Vladimír Poříz
výkonný místopředseda ČSVTS

OSOBNOST PROF. APETAURA

prof. Dr. Ing. Milan Apetaur, DrSc., (28. 8. 1929)

Při příležitosti oslav jubilea dvaceti let založení, resp. transformace ČSVTS na Český svaz vědeckotechnických společností v březnu t.r. byli předsedové zakládajících a aktivních společností vyznamenáni. Když jsem z rukou předsedy Svazu přebíral Čestný odznak ČSVTS, chápal jsem tento akt jako poctu společnosti CAS-SAE za její činnost. Pokud ale chceme ocenit jednotlivce, pak přísluší takovéto ocenění tomu, kdo si je nejvíce zaslouží. Tím správným je současný místopředseda společnosti, prof. Dr. Ing. Milan Apetaur, DrSc., který celý svůj život zasvětil českému automobilovému průmyslu a výchově českých i zahraničních automobilových inženýrů.

Milan Apetaur, rodák z Ostravy, s Kopřivnickou Tatrou za humny, měl od mládí jasno, jaká bude jeho životní cesta. Za éry slavných pánů profesorů Jana Košťála, Jana Petráňka a Aloise Vrby vystudoval v letech 1948 – 1952 obor automobilů na Strojní fakultě ČVUT v Praze a po promoci nastoupil do národního podniku PAL jako konstruktér brzd a tlumičů pérování. Založením Ústavu pro výzkum motorových vozidel (UVMV) se mu otevřela cesta na poli vědy a výzkumu, kde se v letech 1954 – 1958 zabýval odpružením náprav a jízdní stabilitou automobilů. Právě v této době se rozhodovalo o obnově přerušené výroby osobních automobilů Tatra a mladý inženýr se svými odbornými i jazykovými znalostmi dobře zapadl do malé skupiny zkušených konstruktérů pracujících na vývoji osobního automobilu Tatra 603. Jako člen a později i jako hlavní konstruktér pracoval do roku 1973 i na vývoji dalšího osobního automobilu Tatra 613. Od dob barona Ringhoferů měla Tatra část konstrukce osobních automobilů, tzv. pražskou, v Praze na Smíchově a sejetí s pražskou technikou je proto

více než logické. Od roku 1964, kdy získal titul kandidát věd, působil jako odborný asistent na katedře automobilů. V letech 1973-1980 spolupracoval na vývoji těžkého nákladního automobilu Tatra 815. Jako profesor a později i vedoucí katedry automobilů působil na Strojní fakultě v letech 1980 – 1994, přičemž vyšší akademický titul doktora věd získal v roce 1988. Na automobilový průmysl však nezapomněl a v letech 1980 – 1994 spolupracoval na vývoji podvozků osobních automobilů Škoda a vývoji unikátního nákladního automobilu Tatra T815 4 x 4 AWS s řízením všech kol. V době transformace průmyslu se plně věnoval vývoji nákladních automobilů R210 jako technický ředitel (1995 – 1999) ROSS Roudnice a silničních automobilů Xena 400 (1996 – 1997), jako technický ředitel Škoda-LIAZ. I když firma ROSS zanikla, stal se její terénní R210 6 x 6 základem současně vyráběného vojenského automobilu Tatra 810. Jeho práce, korunovaná úctyhodným počtem patentových přihlášek (95), vědeckých publikací v češtině, němčině a angličtině (přes 100) a několika vysokoškolských učebnic, je stále plna elánu. Svůj celoživotní osud, technickou mechaniku, přednáší dnes jako řádný profesor na Univerzitě J.E. Purkyně (UJEP) v Ústí nad Labem. Ostatně je také členem IAVSD (International Association for Vehicle System Dynamics), pro kterou organizoval kongresy a workshopy v Československu (1988, 1990 a 1992) a v letech 1990 – 2004 byl i její čestný vice-president a člen redakční rady odborného časopisu Vehicle System Dynamics.

Nezbývá než se vrátit k úvodu a připomenout činnost profesora Apetaura v rámci ČSVTS. Od roku 1963 byl, společně s Ing. Františkem Žaludem a Ing. Zdeňkem Karfusem, ve ve-

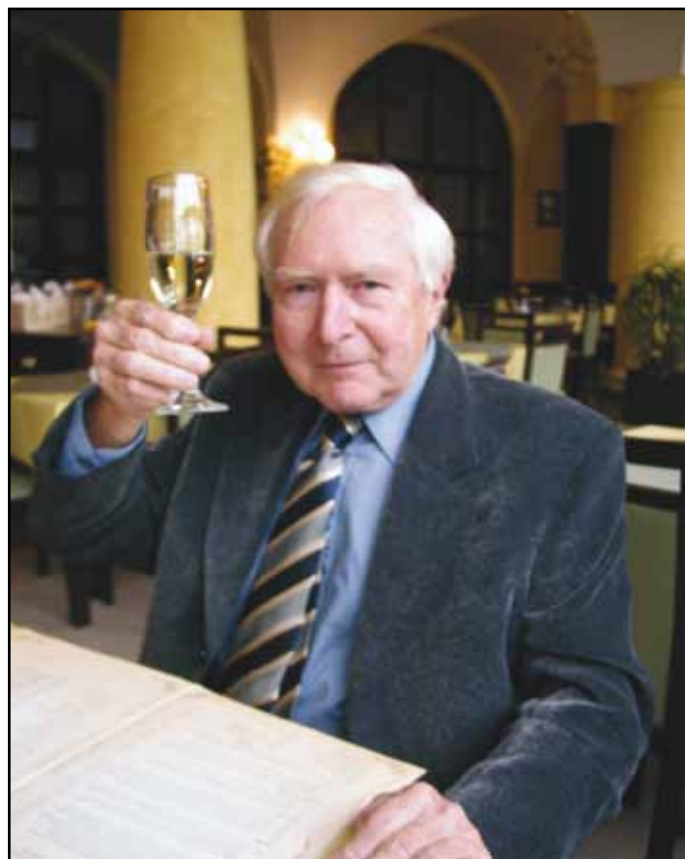

prof. Apetaur a jeho dítě – Tatra 613K v unikátním provedení „Landaulet“

prof. Apetaur za volantem osobní Tatry

dení Odborné skupiny automobily při Strojnické společnosti, na kterou přirozeným vývojem navazuje dnešní Česká automobilová společnost (CAS). Politické uvolnění v polovině šedesátých let umožnilo navázat kontakty s ostatními společnostmi automobilových inženýrů, sdružených ve světové společnosti FISITA. Pod hlavičkou ČSNK (Český a slovenský národní komitét) byli v roce 1966 přijati českoslovenští automobiloví odborníci do společnosti FISITA. Prof. Apetaur byl v letech 1970–1996 delegátem ČSAT (přechodný mezistupeň mezi ČSNK a dnešní CAS) a členem předsednictva FISITA. Po několika úspěšných jednáních rady FISITA v Praze (1972, 1984, 1992) byla společnost CAS poctěna pořádáním XXVI. světového kongresu FISITA s profesorem Apetaurem v čele (Praha 1996). Po tomto kongresu došlo k poslední kosmetické úpravě jména společnosti a delegátem FISITA se stal současný předseda CAS-SAE (Czech Automotive Society – Society of Automotive Engineers). Soustavná aktivní práce výboru společnosti doma i na světových jednáních FISITA přináší své ovoce. Zatím poslední velmi cenné jednání rady FISITA v Praze bylo v roce 2007 a koncem roku 2009 na jednání v Hanoi se na návrh CAS předsednictvo FISITA rozhodlo ocenit celoživotní práci profesora Apetaura udělením zlaté čestné medaile FISITA. Gold Medal of Honour mu bude slavnostně předána na prestižním XXXIII. kongresu FISITA počátkem června tohoto roku v Budapešti.

Přípitek při oslavě osmdesátých narozenin
v Ústí nad Labem, Na Větruši, 2009

Ing. Branko Remek, CSc.
předseda CAS-SAE

KOMORA GEODETŮ A KARTOGRAFŮ ZAHÁJILA PROGRAM SYSTÉMU CELOŽIVOTNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ GEODETŮ

Celoživotní vzdělávání lze charakterizovat jako systematické udržování a rozvíjení profesní způsobilosti a zlepšování osobní kvalifikace potřebné pro zvládání úkolů a povinností po celou dobu výkonu odborné praxe. Zatímco ostatní profese – zejména v zahraničí mají již delší dobu rozvinutý systém celoživotního vzdělávání (vžila se zkratka CPD z anglického termínu „continual professional development“), geodeti v České republice se po absolvování studia vzdělávají nesystematicky a nahodile. Rozhodně bude i u nás platit zásada, že profese která nemá systém CPD, nemá právo na existenci. Pro poslední dobou poněkud slábnoucí prestiž povolání geodet je to jedna z významných možností, jak tuto prestiž posílit. V dnešním dynamicky se vyvíjejícím světě plném nových přístrojů a technologií je bohužel tvrzení, že vědomosti získané ve škole ztrácejí po 4 letech svoji aktuálnost, nepříjemnou skuteč-

ností. Škola poskytne základní znalosti a celkový přehled o stavu profese v určité době, ale tyto vědomosti je nutno po celou dobu výkonu profese udržovat na aktuální úrovni a dále je rozvíjet. Naučí-li škola studenta, jak se má učit, poskytne mu tím vzdělání, které (i když zapomene mnohé, co se ve škole naučil), mu dá základní předpoklad a schopnost vzdělávat se po celou dobu svého života – zejména toho profesního.

Přestože geodeti v ČR nemají komoru ze zákona, tak jako ji mají jiná svobodná povolání (advokáti, lékaři, notáři, farmaceuti, stavaři), snaží se Komora geodetů a kartografů profilovat nejen jako společenská, ale především jako profesní organizace a být tak plnoprávným partnerem obdobným profesním komorám v ČR i v zahraničí. Cesta k tomu vede hlavně přes zvyšování odborné vyspělosti, přes rozšiřování

vazeb na ostatní svobodná povolání, se kterými geodet ve své činnosti přichází do styku a o jejichž práci by měl mít hlubší znalosti, než je tomu v současnosti. Zejména se to týká profesí technických (projektování, výstavba), ale i humanitních (právo). CPD pro geodety v ČR by mělo právě proto mít možnost zařadit do svého programu více akcí orientovaných na základní znalosti z těchto profesí tak, aby geodet byl schopen s těmito odborníky komunikovat na potřebné úrovni.

KGK do jisté míry též nahrazuje neexistenci organizace zaměstnavatelů v geodesii, snaží se tedy hájit i tento druh profesních zájmů jednáním s resortem ČÚZK a lobbingem v legislativě.

Myšlenka na zavedení systému celoživotního vzdělávání geodetů dostala konkrétní podobu v průběhu roku 2009, kdy se jí začala intenzivně zabývat KGK. Rychlý vývoj moderní techniky, nových přístrojů a rozvoj nových technologií na straně jedné a změny legislativy na straně druhé se staly základním důvodem pro rozhodnutí Představenstva KGK o zavedení celoživotního vzdělávání geodetů a přípravě návrhu systému a jeho pravidel. Ke konkrétní realizaci této myšlenky zřídilo Představenstvo KGK Sekci pro CPD, kterou tvoří zástupci vysokých škol, VÚGTK, ČSGK a KGK.

Tato sekce vypracovala program, podle kterého bude

- zpracovávat každoročně návrh programu CPD geodetů na příští rok, který bude obsahovat seznam akcí zařazených do programu a jakým počtem kreditů budou jednotlivé akce hodnoceny
 - evidovat účastníky CPD
 - průběžně řídit, sledovat a vyhodnocovat CPD v souladu s pravidly
 - po skončení ročního programu provádět jeho vyhodnocení
- Činnost Sekce pro CPD bude pravidelně sledovat Představenstvo KGK.

Do systému CPD budou zařazeny

- Odborná školení, konference a semináře
- Speciální studijní programy
- Soutěž o Technické dílo roku
- Členství a činnost v odborných národních a mezinárodních společnostech oboru (KGK, ČSGK, ČAGI, CLGE a FIG)

KGK vyhlásí na kalendářní rok dopředu program celoživotního vzdělávání, který bude v průběhu roku doplňován o aktuálně pořádané akce vyplývající z rozvoje techniky a vývoje legislativy našeho oboru.

Vznikne tak seznam akcí a činností, který bude doplněn údajem kolika kredity (v rozpětí od 1 do 3 kreditů) je na nich ohodnocena příslušná aktivita účastníka CPD. Ke splnění požadavků na úspěšné absolvování CPD musí každý účastník CPD získat během každého roku minimálně 5 kreditů.

Na webových stránkách KGK je umístěna přihláška k účasti na CPD geodetů ke stažení. Zájemce o účast v tomto systému přihlášku vyplní a odešle na sekretariát KGK, kde bude zaevidována, potvrzeno její převzetí a účastníkovi bude zaslán formulář osobního evidenčního listu. Každý účastník CPD bude mít svůj vlastní osobní evidenční list, ve kterém si povede záznamy o své účasti na CPD. Na základě seznamu účastníků CPD povede sekretariát KGK pro každého účastníka CPD příslušnou evidenci (podklady dodá každý člen sám a sekretariát je porovná s údaji od pořadatelů odborných akcí). Tento seznam bude vyvěšen na webových stránkách KGK tak, aby byl k nahlédnutí pro veřejnost. Obdobným způsobem budou v seznamu u kolektivních členů (geodetických firem) uvedeni ti jeho pracovníci, kteří plní požadavky CPD.

Vše o CPD geodetů je uvedeno na www.kgk.cz. KGK bude maximálně působit na své členy a bude se snažit je přimět k účasti na CPD. Využije své dlouholeté spolupráce s VÚGTK a s vysokými školami k vytvoření atraktivního programu CPD a umožní, aby se zástupci VÚGTK a škol mohli podílet na přípravě systému a tvorbě osnov, zvažovali optimální počty studentů a možnosti zařazení dalších studijních oborů (územní plánování, ekonomika podnikání, oceňování, právo, IT...) a celkově zvyšovali náročnost studia. To vše přispěje ke zvýšení atraktivity studia, rozšíří možnosti uplatnění jeho absolventů a samozřejmě též zvýší prestiž povolání geodet.

Systém celoživotního vzdělávání KGK je sice určen především pro členy KGK, ale je otevřen pro všechny geodety a je připraven přijmout i důlní měřiče, pokud o něj projeví zájem.

V Praze dne 15. 2. 2010

Ing. Jan Fafejta

předseda Komory geodetů a kartografů

Literatura :

- [1] Ing. Václav Slaboch, CSc.,
„Celoživotní vzdělávání geodetů – CPD“
Referát na Setkání geodetů 2009
- [2] Dokumenty KGK

DVACET LET CESTY S ČSJ ZA KVALITOU

Již dvacet let je Česká společnost pro jakost v povědomí široké veřejnosti dobře zapsána. Dvacet let v životě člověka není tak mnoho, mladý člověk je většinou v etapě vzdělávání se, hledání životního partnera a v přípravě na svůj osobní i profesní život. Společnost po dvaceti letech svého působení toho již má za sebou daleko více – a myslím si, že Česká společnost pro jakost toho má za sebou opravdu mnoho a že jsou to reference převážně pozitivní.

Úspěšné působení České společnosti pro jakost je spojeno s řadou osobností, které se přičinily o její pozitivní vnímání, ale není cílem tohoto článku je na tomto místě vyjmenovat. Přesto si myslím, že jedno jméno tady uvedeno být má a musí. Je to paní doktorka Anežka Žaludová: neúnavná, aktivní, odborně zdatná žena, známá nejen v naší republice, ale po celém světě, která má největší zásluhu na tom, že Česká společnost pro jakost nejenom vznikla, návazně na všechny předchozí významné aktivity, ale že byly také vytvořeny pevné základy pro to, aby mohla působit i v současnosti, a já pevně věřím, že i v budoucnosti a nadále úspěšně.

Anežka Žaludová (1919–1999), první čestná předsedkyně České společnosti pro jakost, byla mimořádnou osobností v tuzemském i mezinárodním měřítku.

Česká společnost pro jakost se brzy po svém vzniku stala členem Evropské organizace pro kvalitu, a to členem opravdu aktivním. Jejím nosným programem bylo a i v současnosti je vzdělávání v oblastech systémů managementu – nejprve managementu kvality, následně životního prostředí, bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, společenské odpovědnosti organizací i řady dalších. Podle předmětu zájmu se aktivity postupně rozšiřovaly nejen do všech oblastí výrobní sféry, ale i do oblastí služeb všeho druhu, namátkou vzdě-

lávání, zdravotnictví, sociálních služeb a veřejné správy. Bez nadsázky je možné říci, že v současné době neexistuje v naší společnosti oblast, které by se aktivity České společnosti pro jakost nějak nedotýkaly.

Vzdělávací aktivity nejsou myslitelné bez podpory vydavatelské a publikační činnosti. Společnost vydává tituly vlastní i převzaté, od tuzemských i zahraničních autorů. O námi vydávané publikace je velký zájem široké veřejnosti a vždy mne velice potěší, když téměř v každé instituci, kterou navštívím, narazím na publikaci z našeho vydavatelství. A to nejen jako dekoraci v knihovničce, ale spíše na stole se zjevnými známkami častého používání.

Na činnost vzdělávání prakticky ve všech oborech úspěšně navazuje personální certifikace dle harmonizovaných schémat vlastních, národních i evropských. Významná, systematicky rozvíjená a v řadě oborů průkopnická je i certifikace systémů managementu a výrobků. Při České společnosti pro jakost pracuje úspěšně konkurenceschopný, akreditovaný certifikační orgán CSQ-CERT, akceptovaný odbornou veřejností, se širokou škálou certifikačních produktů. A připomeňme ještě, že Česká společnost pro jakost iniciovala vznik Českého národního certifikačního fóra – dobrovolného sdružení akreditovaných certifikačních orgánů v České republice, které mají zájem podporovat důvěryhodnost a zvyšovat kvalitu certifikace systémů managementu, a že CSQ-CERT patří mezi zakládající a aktivní členy tohoto Fóra.

Pražský hrad 11. listopadu 2009: Cenu Anežky Žaludové, udělovanou od r. 1998 každoročně jako nejvyšší ocenění Českou společností pro jakost, přebírá z rukou ministra průmyslu a obchodu Vladimíra Tošovského a čestné předsedkyně ČSJ Aleny Pláškové Zdeněk Juračka, předseda představenstva COOP Centrum družstvo.

Významnou roli sehrává i osvětová činnost Společnosti, která se formou seminářů a komentovaných vydání vyjadřuje k aktuálním tématům nově vydávaných norem, zákonů a předpisů, k vyskytujícím se aktuálním problematickým oblastem a vytváří první etapu modulárního vzdělávacího harmonizovaného schématu. Soubor komentovaných vydání aktuálních norem a předpisů opět najdete prakticky v každé organizaci.

Česká společnost pro jakost se významně podílí na organizování Evropského týdne kvality, aktivitách Národní politiky kvality, Sdružení pro oceňování kvality a Národní ceny kvality České republiky. Naši zástupci úspěšně a aktivně pracují v Radě kvality České republiky a prakticky ve všech jejích odborných skupinách, stejně jako v celé řadě dalších odborných seskupení.

Velmi významnou aktivitou Společnosti je role národního partnera EFQM (Evropské nadace pro management kvality) v ČR a odborného garanta programu Národní ceny kvality ČR. Konkrétně z toho pak vyplývá v současné době hlavně snaha o popularizaci Modelu excelence EFQM, modelů z něj odvozených a Národní ceny kvality ČR, vysvětlování jejich významu a přínosů a úsilí o jejich maximální rozšíření do firem i organizací všeho druhu.

Aktivity Společnosti jsou širokou odbornou veřejností tuzemskou i evropskou hodnoceny kladně. Uvedení České společnosti pro jakost jako odborného a organizačního garanta

Mezinárodní konference pořádaná ČSJ v rámci Evropského týdne kvality 2009: zúčastnila se jí i ministryně zdravotnictví ČR Dana Jurásková (na snímku s předsedou ČSJ Miroslavem Jedličkou).

pod jakoukoliv akcí je vždy vnímáno jako záruka úspěchu. Příkladem může být mezinárodní 51. kongres EOQ, pořádaný v Praze v roce 2007.

Aktuální velmi významnou akcí je ve spolupráci s Radou kvality ČR a Národní politikou kvality podíl na vydání Charty kvality České republiky, kterou podepsal premiér ČR a svůj podpis v současné době postupně připojuje i řada zástupců významných institucí a organizací ČR. Jedná se o dokument vydaný návazně na Evropskou chartu kvality, kterým významné instituce, sdružení, společnosti a další organizace deklarují svoji podporu nejen kvalitě produktů, služeb a systémů managementu, ale hlavně kvalitě života a společenské odpovědnosti.

Pokud jsem v úvodu zdůraznil dobře položené základy Společnosti před dvaceti lety a její úspěšné působení po celé dvacetiletí, myslím, že i to je jeden z důvodů, proč Společnost obstála i v obtížných obdobích včetně současné krize, a je to určitě devízou i do budoucna.

Ing. Miroslav Jedlička
předseda České společnosti pro jakost

Jedním z vrcholných úspěchů ČSJ za dvacet let její existence bylo uspořádání kongresu Evropské organizace pro kvalitu v roce 2007 v Praze. Sešly se na něm nejvýznamnější osobnosti managementu kvality nejen z Evropy, ale z celého světa; zde tři tehdejší prezidenti globální světové spolupráce (zleva) Yung-Ho Suh, J. Gusakov a R. D. Atkinson s manažerem kongresu J. Hnátkem.

MORAVSKOSLEZSKÁ HORNICKÁ SPOLEČNOST ČSVTS

V letošním roce, v roce 2010 uplyne již šestnáct let od ustavení naší společnosti. Pouze stručně se zmíním o průběhu jejího ustavení. V roce 1994 jsme po vzájemné dohodě s předsedou tehdejší Hornické společnosti Ing. Němcem, DrSc., provedli „odluku“ a založili samostatnou „Moravskoslezskou hornickou společnost“ (dále jen Společnost) se sídlem v Ostravě. Společnost je dobrovolným občanským sdružením. Založena byla v květnu 1994. Je právnickou osobou a ve své činnosti se řídí zákonem č. 83/90 Sb., ostatními obecně právními předpisy, schválenými stanovami a vypracovanými zásadami hospodaření. Stanovy společnosti byly schváleny Ministerstvem vnitra ČR dne 12.5.1994. Společnost je členem Českého svazu vědeckotechnických společností v Praze-Nové město, Novotného lávka č. 5. Přijetí Společnosti bylo schváleno valnou hromadou ČSVTS v Praze dne 30. listopadu 1994. Od roku 1995 jsme tedy skutečně samostatným subjektem. S lítostí musím konstatovat, že naše členská základna i počet závodních poboček v souvislosti s hrubým útlumem hornické činnosti poklesly.

Činnost naší organizace se v jednotlivých letech uplynulého období řídila plánem práce, který byl pravidelně vyhodnocován. Pouze stručně se chci zmínit o některých nejvýznamnějších akcích:

1. Realizujeme trvalou aktivní spolupráci s Hornickým muzeem na Dole Anselm v Petřkovicích (některé přednášky zajišťují naši členové ze závodních poboček).
2. V roce 2007 jsme uspořádali 12. konferenci Hornická Ostrava 2007. Bylo přijato doporučení, které bylo zasláno všem zainteresovaným organizacím. Bohužel musím konstatovat, že odezva nebyla vůbec žádná. Účastníci 12. mezinárodní konference Hornická Ostrava 2007 se shodli, že HO 2007 splnila své základní poslání informovat odbornou hornickou veřejnost o současných problémech hornictví České republiky zejména v OKR a o poznatcích ve vědě, výzkumu a historii hornictví. Toto bylo potvrzeno i obsáhlou diskusí. V této souvislosti nutno ocenit a poděkovat organizátorům za její uspořádání. Připravit tuto konferenci bylo v době, která není obecně nakloněna hornické činnosti, velmi obtížné. Bez účinné pomoci a.s. OKD by bylo prakticky nemožné tuto konferenci zorganizovat.
3. Pokračujeme v úzké spolupráci s partnerskou organizací na Slovensku, s Banickou spoločnosťou. Každoročně se účastňujeme konferencí o využívání zásob nerostných loži-

sek (Bratislava, Demenovská kotlina, Tatranská Lomnice), většinou aktivně, tj. s přednesením referátu.

4. S ohledem na nedostatek finančních prostředků jsme se v uplynulém období nezúčastnili žádné zahraniční exkurze.
5. Již v letošním roce jsme zahájili přípravné práce na organizování 13.konference Hornická Ostrava 2011.

Činnost Společnosti řídí výkonná rada, zvolená na sjezdu Společnosti v roce 2009. Její složení je toto:

prof. Ing. Ivo Černý, CSc., předseda,
prof. Ing. Jiří Grygárek, CSc., vědecký tajemník,
Ing. Jaroslav Havlík,
Ing. Ivan Studnický,
Ing. Karel Kubečka, PhD.

Společnost sdružuje občany, zájímající se o hornické a s hornictvím související obory. Svou činnost realizuje a své cíle plní pořádáním národních i mezinárodních konferencí a seminářů, přednáškami a dalšími akcemi odborného charakteru, ediční činností, navazováním kontaktů s partnerskými organizacemi v zahraničí i zaujímáním veřejných stanovisek k různým odborným problémům.

Odborné zaměření společnosti je zejména v těchto oblastech: geologie, geomechanika, těžba, úprava a zpracování nerostných surovin, práce, prováděné hornickým způsobem, hornické a podzemní stavitelství, ekonomika, ochrana životního prostředí a pracovního prostředí, automatizace a informatika, konzervace a likvidace hlubinných dolů a hlavních důlních děl a odpadové hospodářství.

Členem společnosti může být každý občan České republiky, se souhlasem výkonné rady i cizí státní příslušník. Členství vzniká registrací v kterékoliv pobočce, která je součástí Moravskoslezské hornické společnosti. Pobočky mají právní subjektivitu a odbornou i ekonomickou samostatnost. Členové neplatí žádné příspěvky.

V novém funkčním období nás čeká celá řada úkolů. Hlavní náplní naší organizace v letech 2009 - 13 bude zorganizování a zajištění řádného průběhu konference 13. Hornická Ostrava 2011 a případně přípravné práce pro konferenci Hornická Ostrava 2014. I nadále chceme rozvíjet partnerskou spolupráci s Banickou společností na Slovensku.

Po odborné stránce se naše činnost bude ubírat opět dvěma směry. Jednak chceme pomoci při řešení problémů, spojených s útlumem těžby uhlí v OKR, jednak se chceme zabývat problémy, které se vyskytují při těžbě uhlí.

Pro každý další rok nového funkčního období budeme zpracovávat podrobné plány činnosti, které budeme samozřejmě diskutovat se závodními pobočkami.

Na závěr 12. konference bylo přijato doporučení i nadále konat další konference o problémech hlubinného uhelného hornictví. Účastníci konference se shodli, že při řešení energetické situace České republiky má uhelné hornictví do bližší i vzdálenější budoucnosti nezastupitelnou úlohu. Bude nutno věnovat této problematice pozornost a to nejen ze strany těžařů, ale i ze strany státu, zejména ve vytváření společensko-politické atmosféry. Mimořádnou pozornost státních orgánů je třeba věnovat problematice Dolu Frenštát, nepodléhat tendenčním demagogickým argumentům veřejnosti, neboť další oddalování rozhodnutí o realizaci důlního průzkumu nesnese odklad, protože toto přináší

nejen současné zbytečné ekonomické ztráty, ale znemožňuje i objektivní strategické rozhodování o vlivu na budoucí energetickou situaci ČR. Je nutno si uvědomit, že případná výstavba Dolu Frenštát (od schválení příslušné legislativy do zahájení těžby) si kromě vytvoření příslušných nemalých finančních prostředků vyžádá dobu okolo 15 – 20 let. Z toho důvodu by přístup vlády ČR měl být razantnější. Stejnou pozornost ze strany těžařů ale i státních orgánů nutno věnovat hospodaření s uhelnými zásobami na stávajících dolech, ve stávajících dobývacích prostorech. Současné ekonomické výsledky a.s. OKD k tomu vytvářejí nezbytné předpoklady. Opuštěním některých uhelných zásob mohou být napáchány nenahraditelné škody, neboť k těmto ponechaným zásobám se z hlediska současných technologií již nebude možno nikdy vrátit. Na toto doporučení se však nedostavila žádná reakce, i když bylo zasláno na všechny státní zainteresované organizace.

Ostrava, březen 2010

prof. Ing. Ivo Černý, CSc.

předseda výkonné rady MSHS

ABSENCE VODOHOSPODÁŘŮ

Petr Stráník, někdejší podnikový vodohospodář, dnes poradce ve vodním hospodářství ve svém článku „Absence vodohospodářů“ pro Zpravodaj Oblastního sdružení vodohospodářů ČR Kutná Hora píše:

„Rád bych se zmínil o mnohokrát opakované a oplakávané absenci vodohospodářů ve firmách. Několikrát byl tento názor již publikován citován v mnoha pádech, ale příslušné orgány, přímo odpovědné za realizaci připomínek, prostě neslyší a nebo spíše, proč by slyšeli, když je s tím práce.

Pracuji v oblasti poradenské a konzultační činnosti v oblasti vodního a odpadového hospodářství a součástí mé práce je rovněž prevence, příprava na nové výrobní procesy, zpracování havarijních plánů, provozních řádů atd. Je s podivem, jaká je skutečnost. Pokud se dostanu do firmy, fungující na trhu již více let, žasnu nad absolutní povrchností a nepřípraveností. Vypouštění odpadních vod, odběr podzemních a povrchových vod, havarijní plánování, to jsou ryze základní povinnosti, ale ryze nejsou, nikdo se s nimi dokonce ani nezabývá a to do chvíle, než se ohlásí kontrolní orgán ať již na jakékoli úrovni. Kontrolovanému subjektu nedochází, že náklady jsou pak nohem vyšší, pokud se již nejedná o uložené pokuty. Neustále hovoříme ve všech sdělovacích prostřed-

Sdružení vodohospodářů bylo založeno před 20 lety pro podnikové vodohospodáře převážně nevodařských podniků. Bohužel právní termín **podnikový vodohospodář** přestal existovat novým vodním zákonem 254/2001 Sb. Při přípravě nového zákona byla tehdejší vyhláška 42/1976 Sb., o vodohospodářích zakotvena v rozšířené verzi do návrhu. Bohužel při schvalování stať o vodohospodářích vypadla ze zákona. To dnes zneužívá většina firem a vodohospodáře potřebuje až při nějakém maléru. Vodohospodáři odešli na mnoho jiných „vodařských“ a bohužel i nevodařských postů. Uvědomělá ochrana vod a hospodaření s vodou ve většině případů neexistuje. Situace na tomto úseku je špatná. A je ironií, že jiné obory po vzoru někdejších podnikových vodohospodářů nařizují svěření provozů ohrožujících životní prostředí „akreditovaným“ odborníkům.

Je nezbytně nutné, aby si vedení všech firem uvědomilo význam zvyšování znalostí a nových zkušeností svých pracovníků v ochraně vod a hospodaření s ní. Je velmi krátkozraké, když ředitel zakazuje svým pracovníkům práci v ČSVTS. Neplatí jejich argumentace, že lze získat dostatečné informace na internetu, protože dobré informace se v potřebné míře nezveřejňují a předané zkušenosti od přátel a na skutečné odborných školeních jsou k nezaplacení.

cích o osvětě a uvědomění si našeho vztahu k přírodě a životnímu prostředí, ale jaká je skutečnost? Faktem zůstává, že v dnešní právní džungli se mnozí ztrácejí a brzy přestanou mít chuť cokoli plnit. Tady bych opět apeloval na zavedení funkce vodohospodáře, chcete-li ekologu, právě toho človíčka, který se bude v tomto směru angažovat a vše zajišťovat. Nejde tu samozřejmě jen o agendy s tím spojené, ale o přímé dopady ve formě havárií, kdy na místo vodohospodáře, vysvětluje příčinu havárie mluvčí!!!!

Současně je pravda, že vodohospodář byl a je (pokud ještě existuje) pro firmu přítěží a hromosvodem a toto je rovněž nutné odbourat. Nelze to však zajistit legislativními úpravami rázu „písm. A nahrazuje slovo nebo“, ale skutečně odpovědným přístupem vedoucích pracovníků. Jak je možné prodat firmu bez řádného zajištění z hlediska ochrany povrchových a podzemních vod a dalších zatížení, zkrátka, bez ekologického auditu? Účetní audit je věcí samozřejmou, zkontroluje a prověří tok financí. Oproti tomu ekologický au-

dit ověří odtok financí, které by bylo možné vynaložit jinde než v soudních síních a 10ti a více letých soudních přích, kdo zavinil znečištění horninového prostředí atd.

Zkrátka, je nutné se zamyslet nad skutečností, jak dál. Statistika uvádějí neustálé zlepšování životního prostředí, ale kdo skutečně vidí realitu?”

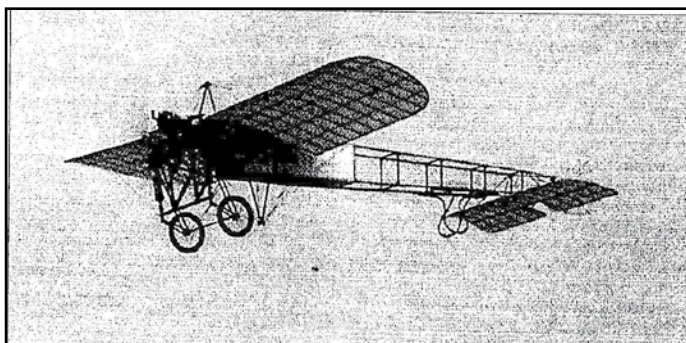
Věřím, že se s pomocí dalších odborníků podaří prosadit povinnost podniků **svěřit vodní hospodářství odborníkům**. Pak bude Sdružení nezbytnou a vyhledávanou společností. A to nejen na řadě jimi pořádaných odborných školeních, kam patří i dubnové již XXV. setkání vodohospodářů v Kutné Hoře a na webu www.vodakh.cz. Pak se výraznělepší nezbytná spolupráce podniků s vodohospodářskými a hygienickými orgány a všemi dalšími partnery k ochraně vod a celého životního prostředí.

Jan Lázňovský
předseda RV SVČR

VZPOMÍNÁNÍ NA NAŠE PRŮKOPNÍKY - AVIATIKY

Oddělení dějin vědy a techniky spolu s oddělením dopravy Národního technického muzea v Praze uspořádala 13. dubna 2010 seminář na téma „Století letectví v zemích Koruny české“. Rok 1910 byl pro české průkopníky motorového létání rokem významným. Český aviatik inženýr Jan Kašpar necelých sedm let po prvním historickém motorovém letu bratří Wrightů v Kitty Hawk v Severní Karolíně v roce 1903 si postavil jednoplošník Blériot XI se čtyřválcovým řadovým motorem a zkoušel první lety na letišti v Pardubicích. V dubnu roku 1910 se mu skutečně podařilo i první veřejně zaznamenaný let, který se stal počátkem motorového létání v českých zemích.

Do programu semináře 13. dubna byly proto zařazeny přednášky, které se týkaly právě začátků motorového létání

u nás. Například Ing. Břínek připomněl osobnost profesora brněnské techniky Jiřího George Wellnera, který se mimo jiné zabýval aerodynamickým výzkumem zakřivených ploch. Ing. Salz zase zajímavě vyprávěl o životním příběhu první české pilotky Boženy Laglerové. Přední český aerodynamik a současně i historik Ing. Pavel Kučera přinesl na seminář ukázky fotografií jednoho z prvních letů Ing. Jana Kašpara, které pořídil jeho dědeček pan Koblížek starým deskovým aparátem. Tento deskový aparát přinesl účastníkům semináře ukázat.

Příjemnou částí programu byla prohlídka letounu Blériot XI Ing. Jana Kašpara v dopravní hale NTM. Dosud je budova NTM na Letné v rekonstrukci, která se dokončuje a tak exponáty v dopravní hale jsou v ochranných obalech. Letoun Ing. Jana Kašpara byl ale pro předvedení na semináři odkryt a přinesl pro účastníky skutečné „pohlazení na duši“! Jednoplošník Blériot XI má křídlo potažené plátnem, trup je z příhradové konstrukce, která byla zakrytovaná jen v přední části, kormidla rovněž potažená plátnem. Motor s pevnou dřevěnou vrtulí je umístěn ve zvláštním rámu na přední části trupu a je s kapalinovým chlazením s oběhovým čerpadlem, velký chladič je umístěn za motorem. Lanka, spojující jednotlivá místa křídla s nosníkem nad trupem umožňovala pilotovi zatáčení změnou jeho křivosti.

Ve své přednášce jsem se zaměřil na počátky aplikace proudových turbínových motorů v průběhu 2. světové války. Známy český konstruktér Ing. Vlasák však již ve své znamenité prognóze budoucího vývoje letadlové techniky, uveřejněné v čísle 2 časopisu „Letectví“ 22. února 1922, napsal: „Při pozdějších motorech nahrazen bude mechanismus klikový systémem turbínovým... Vrtule budou z lehkého kovu, za chodu s měnitelným stoupáním, později nahrazeny budou reakcí vytékajících plynů...“ K tomu není třeba žádného komentáře! První let letounu Heinkel He 178 s proudovým pohonem se uskutečnil

27. srpna 1939, vývoj pokračoval letounem He 280, jehož první let byl 2. dubna 1941. První proudové motory měly ale nedostatečné tahy, úspěšný byl až motor JUMO 004A na letounu Messerschmitt Me 262, jehož první let se uskutečnil 18. července 1942. Němečtí konstruktéři postavili ještě dvumotorový letoun Arado Ar 234-Blitz, nestačili ho ale už uplatnit. Jediným spojeneckým letounem, nasazeným ještě ve válce byl britský Gloster G.41 Meteor, který poprvé vzletl 5. března 1943 s motory de Havilland Halford H.1. Sériové letouny pak poháněl motor Rolls-Royce Welland W.2.B/23C. Prvním americkým letounem s proudovým pohonem byl Lockheed P-80 Shooting Star, který poprvé vzletl 8. ledna 1944.

O úspěšný průběh semináře se velmi zasloužila odborná pracovnice Národního technického muzea Ivana Lorencová a jistě se jí podaří vydat i sborník jednotlivých přednášek, který bude mimořádně zajímavou a doufejme i dostupnou publikací. Historická skupina Odborné společnosti letecké ČR pořádá pravidelné přednášky o minulosti i současnosti létání, na kterých rádi uvítáme všechny zájemce o tento zajímavý technický obor.

Ing. Josef Maršálek

Odborná společnost letecká ČR

3. ROČNÍK KONFERENCE INFORMACE, KONKURENCESCHOPNOST, INOVACE - IKI 2010

V jinonickém areálu Univerzity Karlovy v Praze se 19. ledna 2010 uskutečnil 3. ročník konference IKI 2010 - Informace, konkurenceschopnost, inovace.

Akce, jejímž pořadatelem jsou Česká informační společnost, o. s., a Ústav informačních studií a knihovnictví Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, má již své tradiční publikum z řad knihovníků, informačních pracovníků a pracovníků z komerční sféry.

Konferenci zahájila za oba pořadatele Radka Římanová, která celou konferenci moderovala. Pro účastníky byly připraveny čtyři programové bloky: Projekty jako na dlani, Otevřené technologie v praxi, Digitální data a jejich zpřístupnění a Informační služby, věda a uživatelé.

První blok zahájila Eva Hillerová z Technologického centra AV ČR, která je národní kontaktní pracovnící (NCP) pro 7.

rámcový program ve dvou oblastech - Informační technologie a Bezpečnost. V přednášce nazvané Příprava projektů 7. rámcového programu nejprve přiblížila 7. RP a jeho strukturu a poté některé zásadní body v přípravě projektů. Nej důležitější je podle přednášející najít vhodný program pro plánovaný projekt, nepodcenit roli instituce i partnerů, dobře se seznámit s okolím tématu projektu. Eva Hillerová mezi důležitými dovednostmi žadatelů o dotaci uvedla především schopnost získat informace, např. v rámci Mezinárodních informačních dnů, z webových stránek http://cordis.europa.eu/fp7/home_en.html, ale i konzultacemi v národním kontaktním centru.

V tématu pokračovala Milena Medková z Obchodní akademie a VOŠ ve Valašském Meziříčí, která současně přednáší v Ústavu informačních studií a knihovnictví Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze (dále ÚISK FF UK). V přednášce nazvané Jak realizovat projekt? nabídla účastníkům pohled

do dílny, kde se projekt tvoří a realizuje. Za podstatné považuje stanovit si „co, za kolik, dokdy a s kým“. Je důležité vymezit i to, co předmět projektu nebude zahrnovat. Pro přípravu a řízení projektů lze použít nástroje - např. WBS v MS 7 či myšlenkové mapy pro strukturu hierarchických činností, metodu RIPRAN pro řízení rizik. Základ úspěchu je věřit svému projektu, nepodcenit práci s lidmi a v neposlední řadě mít na své straně management organizace.

Téma projektů uzavřel Jakub Štogr z Navreme Boheme, s.r.o., a ÚISK FF UK přednáškou Evaluace jako metoda zvyšování kvality řízení projektů. Spoluautorkou přednášky byla Petra Štogrová Jedličková rovněž z Navreme Boheme, s.r.o., a ÚISK FF UK. Přednášející připomněl terminologii a nabídl různá pojetí a grafická zobrazení projektového cyklu. Dále se věnoval evaluaci jako víceméně povinné nadstavbové součásti řízení projektů. Zdůraznil její význam a místo v celém projektovém cyklu. Evaluaci, jak byli posluchači seznámeni, je tedy velmi vhodné zahrnout do rozpočtu projektu.

Druhý blok o otevřených technologiích zahájila Jitka Feberová z Ústavu výpočetní techniky Univerzity Karlovy v Praze přednáškou Vyhodnocení pěti let provozu e-learningových kurzů na Univerzitě Karlově v Praze. Spoluautorem přednášky byl Jan Polášek z téhož pracoviště. Účastníkům byly představeny možnosti e-learningových kurzů v prostředí open source LMS Moodle, který ÚVT UK využívá. Přednášející konstatovala, že volba open source programu se ukázala jako dobrá a že zájem o kurzy ze strany studentů a zejména pedagogů roste. Stoupající zájem o Moodle byl prezentován na statistice využívání za pět let provozu. Zmíněna byla také možnost hostování mimouniverzitních kurzů.

Širší pohled na e-learningové vzdělávání (LMS - Learning Management System) nabídl následující příspěvek autorů Zdeňka Votruby, Radima Matušů a Tomáše Kotka z Laboratoře výpočetních aplikací Katedry technologických zařízení staveb Technické fakulty České zemědělské univerzity. V přednášce s názvem Využití nástrojů elektronického vzdělávání v akademické i komerční sféře přednášející Zdeněk Votruba kriticky zhodnotil současný stav elektronického vzdělávání. Ukázal možnosti LMS na konkrétním příkladu - testování znalostí studentů prvních ročníků, pro využití v přijímacím řízení. Popsal také své zkušenosti s využitím LMS pro vedení diplomových prací, kdy jednou z výhod je historie komunikace s diplomanty. V komerční oblasti lze nástroj LMS využít pro vzdělávání pracovníků i pro tvorbu interních informačních systémů.

CDS Invenio v NTK byl název následující přednášky Jindřicha Dolanského z Národní technické knihovny, v níž představil technické zázemí projektu NUŠL (Národní úložiště šedé literatury). CDS Invenio je open source software pro tvorbu digitálních knihoven, umožňující správu velkých repozitářů digitálních objektů. Metadata jsou vnitřně reprezentována ve formátu MARC 21, resp. MARCXML. Skládá se z několika modulů: modul pro získávání a zpracování záznamů, modul pro další zpracování a kontrolu dat, administrátorské moduly a moduly pro konfiguraci uživatelských kont. Přípravu lze nyní sledovat na adrese <http://invenio.ntkcz.cz/>, jde o verzi 0.99.1, spuštění verze 1.0 se očekává během jednoho až dvou měsíců.

Následující přednáška Lindy a Václava Jansových (ÚISK FF UK, Národní technická knihovna) s názvem Poznatky ze seminářů věnovaných Evergreenu byla zaměřená na tento knihovní software a jeho postupnou implementaci do českého prostředí. V úvodu Linda Jansová podala rámcový přehled pokračujících prací a zapojení studentů ÚISK FF UK a Vyšší odborné školy informačních služeb, Václav Jansa pak přiblížil konkrétní semináře konané v zimním a letním semestru 2008/2009 a zimním semestru 2009/2010. Na projektu spolupracuje několik českých knihoven (knihovny JABOK, Výzkumného ústavu Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví, v. v. i., a společnosti Neziskovky.cz). Modelovou knihovnou projektu bude knihovna Richarda Papíka, jejíž zpracování se bude skládat z přípravné fáze a vlastního zpracování již přímo v systému Evergreen. Plán příštího semestru je zejména pokračovat v migracích dat a dokončit překlad verze 1.6. Na závěr přednášející pozvali zájemce ke spolupráci a poděkovali již spolupracujícím knihovnám.

Po polední přestávce následoval blok o digitálních datech a jejich zpřístupnění. Zahájil jej Jiří Pavlík z Ústavu výpočetní techniky Univerzity Karlovy v Praze přednáškou s názvem Aktuální využití Shibboleth v knihovnách a na univerzitách. Termín Shibboleth není odborné veřejnosti neznámý, i když zní trochu tajemně. Jde o volně dostupný middleware - nástroj pro federativní autentikaci a autorizaci. V České republice je již hojně na univerzitách používán, osvědčuje se zejména tam, kde do zabezpečeného síťového prostředí vstupuje větší množství uživatelů. Např. Univerzita Karlova používá tento nástroj pro přístup studentů a pracovníků do všech licencovaných elektronických informačních zdrojů. Při CESNETu pracuje pracovní

skupina pro Shibboleth, která pořádá školení a poskytuje podporu.

V přednášce nazvané JPEG2000 - optimální formát pro archivaci a zpřístupnění seznámil Bedřich Vychodil z ÚISK FF UK účastníky s vlastnostmi formátu JPEG2000. Formát JPEG2000 řeší vyšší kvalitu zobrazení obrázků. Běžně známý formát JPEG má, zejména v přenosu, ztráty. Tyto ztráty mohou činit obtíže zejména v archivaci dat. JPEG 2000 má také ztráty, ale jsou méně zachytitelné lidským okem. Možností dekomprese je u JPEG2000 víc: barva, šed' nebo pouze náhled. Pro tyto vlastnosti jej lze dobře využít pro archivaci v medicíně i v jiných oborech, kde je nutné archivovat smíšený obsah. Mezi přednosti formátu JPEG2000 patří i to, že je mezinárodním standardem bez licencí.

Další přednášku tohoto bloku připravil kolektiv autorů pod vedením Jana Vejvalky (Fakultní nemocnice Motol a 2. lékařská fakulta Univerzity Karlova v Praze). Na téma MediGrid: sémantika a hodnota biomedicínských dat přednášel Kryštof Slabý. Uvedl, že jsou dva přístupy k biomedicínským datům - výpočetní a informační. Je tedy vhodné vědět, co chceme s daty dělat, jak s nimi provádět výpočty. Objevuje se tendence občas od nich abstrahovat, protože mají různou kvalitu a důvěryhodnost. Projekt MediGrid je platformou pro sémantický přístup k datům s důrazem na dokumentovanost. Neřeší přímo ukládání dat, ale zpřístupňuje výpočetní systém a zajišťuje konektivitu dat. Finální rozhodnutí je vždy na uživateli. K výhodám MediGridu např. patří, že data a algoritmy jsou dobře dokumentované a že efektivně propojuje různé domény. Slouží jako informační podpora při rozhodování uživatele. V současné době je MedGrid v pilotním provozu.

Následující přednáška zaměřila do veřejného prostoru - o zkušenosti s digitalizací veřejných knih se přišla podělit Jana Brantová z Katastrálního úřadu pro hl. m. Prahu, která má na starosti archiv tzv. veřejných knih, tedy Zemské desky, železniční knihy, pozemkové knihy a sbírky listin. Digitalizace, která započala v roce 2002, byla spíše okrajovou činností. Od roku 2006 se skenuje barevně a v rámci pilotního programu byl vytvořen první vyhledávací program. Ke konci roku 2009 jsou k dispozici skeny Zemských desek, značná část pozemkových knih a sbírky listin. Vyhledávání probíhá pomocí výběru katastrálního území a zadáním jednoho z dalších údajů (číslo parcely, číslo popisné, jméno vlastníka), výpisy jsou pořizovány pouze tiskem z PC. Aplikace je dostupná v síti LAN všem pracovníkům

katastrálních pracovišť v republice. Vzhledem k nárůstu dat se dále řeší problém úložiště, týká se to také rejstříků obsahující metadata. Přednášející na dotaz z publika uvedla, že digitalizovaná sbírka listin nebude přístupná veřejnosti, jen na osobní vyžádání. Výměra podle katastrálního zákona není rozhodující, mapa totiž nevypovídá nic o vlastnických vztazích.

V posledním bloku konference nazvaném Informační služby, věda a uživatelé přednesl jako první přednášku David Horký z Thomson Reuters, tentokrát na téma Hodnocení vědy za využití InCites® a dalších nástrojů Research Analytics. V úvodu připomněl roli bibliometrie ve vědě a výzkumu a konstatoval, že významné světové instituce při svých hodnoceních sdílejí na data ze systému Web of Science. Firma proto vyvíjí nástroje pro co nejpřesnější analýzy. Jedním z takových nástrojů je InCites®. Přednášející ukázal na konkrétních analýzách, jaké výsledky lze získávat - např. trendy v počtu článků a získaných citací pro vybranou zemi, a to celkově i pro zvolený obor. Možnost tyto hodnoty porovnat s dalšími zeměmi, citační vliv jednotlivých zemí, a to i v jednotlivých disciplínách. Dále lze porovnávat vybrané instituce z hlediska článkové produkce nebo získaných citací. Zajímavé je sledovat efektivitu kooperací jednotlivých institucí pomocí jejich výstupů. V neposlední řadě je možné získat i analýzy vědeckých aktivit jednotlivých autorů. Zde se mimo běžných údajů vypočítávají další indexy - H-index, C-index a Disciplinarity index, který měří úroveň multidisciplinarity ve skupině článků. Tyto nástroje dokumentují možnosti práce s velkými soubory dat a v tomto případě slouží ke sledování efektivity vědy a výzkumu.

Následující přednáška Vladimíra Karena z Albertiny icome Praha s názvem Jak mohou specializované informační zdroje pomáhat vědě, výzkumu a inovacím byla dalším příspěvkem k problematice vědy a výzkumu. Přednášející seznámil posluchače s novinkami v produktech RefWorks a COS, které slouží vědecké komunitě na celém světě. COS zahrnuje Scholar Universe - databázi až dvou milionů profilů vědců a odborníků s interdisciplinárním pokrytím, jejíž agregovaný obsah pochází z veřejně dostupných zdrojů, databázi Funding Opportunities s cca 25 tisíci záznamů o příležitostech k financování projektů a databázi Papers Invited obsahující na 12 tisíc aktuálních výzev k podání příspěvků na konference a do odborných časopisů. Databáze COS jsou k dispozici i na platformě CSA Illumina, letos se plánuje sloučení s ProQuestem do jednoho portálu. Přednášející zmínil možnost partnerské nabídky - snížení ceny databáze za příslib pomoci instituce s vytvářením obsahu. Další informace včetně možnosti školení lze nalézt na adrese <http://>

www.cos.com/. Lze též dojednat testovací přístup pro instituci. V pořadí třetí plánovaný příspěvek nazvaný Informačný manažment akademického prostredia v procese prechodu na poznatkovú spoločnosť jeho autorka Kvetoslava Rešetová z odboru poznatkového manažmentu Materiálovotechnologickej fakulty Slovenskej technickej univerzity v Bratislave bohužel nemohla ze zdravotných dôvodů prednést. Prezentace a plný text příspěvku jsou k dispozici na webových stránkách České informační společnosti, o.s., konkrétně v sekci Konference IKI a podsekcí Sborníky.

Letošní ročník konference uzavřela Eva S. Lesenková se spoluautorkou Helenou Bouzkovou z Národní lékařské knihovny přednáškou na téma Příspěvek k výzkumu informačního chování vybraných skupin zdravotníků ve vztahu k existenci, organizaci a designu knihovnickoinformačních služeb ve zdravotnictví. Autorky provedly na podzim 2009 podrobný výzkum chování uživatelů ze zdravotnického prostředí, návratnost dotazníku, obsahujícího přes 40 otázek, i přesto, že byl osobně rozdáván, byla 46,90%. Ze závěrů mj. vyplynulo, že technologie vyhledávání by měla umožňovat snadný a diferencovaný přístup k hodnověrnému obsahu daného zdravotnického portálu, měly by být podporovány nové metody vzdělávání knihovníků a uživatelů – formou mentoringu a distanční výuky v celoživotním vzdělávání. Autorky doporučily začlenění informační propedeutiky do procesů

vzdělávání zdravotníků. Prezentované výsledky výzkumu byly inspirativní a v lecčems alarmující, nastolují tak řadu otázek, a to nejen pro knihovníky.

Konference IKI 2010 byla i letos hojně navštívena odborníky z řad knihovníků, informačních profesionálů a studentů. Program byl vyváženě sestaven a přinesl v našem dynamicky se rozvíjícím oboru opět řadu užitečných informací o novinkách. Nelze také nezmínit i kladné odezvy z kuloárů na letoš obzvlášť vydařené zákusky.

Prezentace přednášejících, fotogalerie a další konferenční dokumenty jsou umístěny na webových stránkách České informační společnosti, o. s.

PhDr. Jindřiška Kotrlová,
knihovna Psychologického ústavu AVČR, v.v.i.;
Českomoravská psychologická společnost

Mgr. Soňa Poláková,
Ústav zemědělské ekonomiky a informací, Zemědělská
a potravinářská knihovna

Článek byl publikován v časopise Ikaros na www.ikaros.cz

MEZINÁRODNÍ KONFERENCE „MĚŘICÍ TECHNIKA PRO KONTROLU JAKOSTI“

Ve dnech 23. a 24. března 2010 se v Plzni uskutečnila jedna z největších odborných akcí České metrologické společnosti (ČMS), **mezinárodní konference Měřicí technika pro kontrolu jakosti**.

Tyto akce se opakují každoročně od roku 1992, nejprve jako semináře, později, jak postupně pronikaly do podvědomí našich techniků, jako konference. Základní schéma těchto akcí zůstalo však po celou dobu jejich konání neměnné: Záměrem organizátorů je spojit přednáškovou část konference s výstavou měřicí techniky. Posluchači tak získávají možnost ověřit si informace, které získají v přednáškové části, přímo u vystavených exponátů.

Letošní devatenáctou konferenci zahájil předseda ČMS, pan Ing. Zdeněk Tůma, úvodní referát na téma Aktuální situace v metrologii a technické normalizaci, kterým měl konferenci

zahájit předseda Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví pan Ing. Milan Holeček, který také nad konferencí převzal záštitu, ale náhle onemocněl, přednesl ředitel odboru metrologie ÚNMZ, Ing. Emil Grajciar. Poté následovalo v rychlém sledu 18 referátů. Většina přednášených témat se týkala souřadnicové měřicí techniky, ať již jde o klasické souřadnicové měřicí stroje, mobilní měřicí systémy nebo speciální aplikace, např. počítačovou tomografii nebo o reverzní inženýrství. Zájem o souřadnicové měřicí stroje je pochopitelný, zejména vezmeme-li v úvahu jejich význam pro kvalitu strojírenské produkce a skutečnost, že se jedná o nejrychleji se rozvíjící disciplínu strojírenské měřicí techniky. Další referáty byly orientovány na progresivní přenosné tvrdoměry, na kalibraci měřicích přístrojů (elektro, tlak, teplota) a na vyhodnocování výsledků měření, včetně validace měřicího softwaru a připravovaných novinek v oblasti způsobilosti kontrolních procesů. Tato část konference

byla zakončena workshopem Měření a vyhodnocování geometrických parametrů a textury povrchu.

Výstavy se zúčastnilo 27 výrobců, popř. dodavatelů měřicí techniky a poskytovatelů služeb (akreditované kalibrační laboratoře, informační metrologické systémy apod.). Účastníci konference měli možnost poznat novinky z 18 vyspělých průmyslových zemí a vzájemně je porovnávat. Součástí výstavy byly i expozice několika mediálních partnerů a redakcí technických časopisů. Konference se konala poprvé v novém prostředí ve společenských prostorách ALFA, posluchači hodnotili kladně soustředění všech výstavních expozic do jediného rozsáhlého prostoru, což přispělo k přehlednosti výstavy i k lepší komunikaci mezi vystavovateli a návštěvníky. Rovněž celkové prostředí přispělo podle názoru posluchačů k úspěchu konference.

Letošní konference se zúčastnilo a výstavu shlédlo více než 140 odborníků, převážně metrologů, pracovníků útvarů řízení jakosti a technických kontrol strojírenských podniků a automobilového průmyslu. Setkání dvou výrazných profesí, totiž podnikových metrologů a pracovníků útvarů řízení jakosti, popř. technických kontrol na jediné akci, pomohlo vyjasnit mnohé rozdílné pohledy na úlohu měřicí techniky ve strojírenském reprodukčním procesu. Pozornost věno-

vaná pořadateli akce oběma jmenovaným skupinám však není ojedinělá a neomezuje se pouze na tuto konferenci. ČMS připravuje pro metrology z průmyslových organizací celou řadu vzdělávacích akcí, zde připomínáme největší z nich, jednodenní konferenci Fórum metrologů 2010, která se uskuteční v Praze dne 8. listopadu 2010. Rovněž pro pracovníky technických kontrol je v programu odborných akcí ČMS připraveno místo: ve dnech 7. až 9. června 2010 se na Kladně koná kurz pro technické kontrolory, který navazuje na řadu předchozích úspěšných vzdělávacích akcí.

Ne všechno na konferenci však odpovídalo záměrům pořadatelů. Při závěrečném workshopu někteří posluchači konference poukazovali na jedno bílé místo: konference se

nezúčastnil nikdo z řad technologů nebo konstruktérů. Přesto právě oni by mohli poznatky získanými na konferenci přispět k větší účinnosti kontrolních operací, nehledě k tomu, že diskuze nad exponáty měřicích přístrojů může být podnětná jak pro pracovníky technických úseků, tak i pro metrology a další pracovníky, pečujícími o kvalitu výroby a může vytvořit základy pro tvorbu a zavádění účinných kontrolních

operací. Příležitost k takovému setkání bude: 22. a 23. března 2011 se koná jubilejní 20. mezinárodní konference Měřicí technika pro kontrolu jakosti, opět na téže místě jako ta letošní. Již dnes se těšíme na Vaši účast.

Čeněk Nenáhlo, dipl. tech.

Česká metrologická společnost

DEN ÚNMZ 2010

Dne 10. února 2010 se v hotelu Clarion v Praze konala konference pod tradičním názvem Den ÚNMZ 2010. Konference proběhla jako obvykle za účasti široké veřejnosti z řad odborníků, zabývajících se zejména technickou normalizací, metrologií a zkušebnictvím. Při té příležitosti přednesl jednatel České společnosti pro technickou normalizaci JUDr. Jiří Kult následující příspěvek:

Dámy a pánové,
ve svém příspěvku bych chtěl představit **Českou společnost pro technickou normalizaci** (ČSTN) a připomenout některé známé skutečnosti týkající se její činnosti a postavení v oblasti, která je předmětem dnešního jednání. Snad působením jakési „vyšší moci“, jsem byl zařazen mezi přednášejícími jako poslední, což mne zavazuje, abych uzavřel celé dopolední jednání, a také mi to dává možnost být zcela netradiční.

Myšlenka na uspořádání konference specialistů a odborné veřejnosti zabývajících se technickou normalizací, metrologií a zkušebnictvím vznikla původně na půdě ČSTN snad někdy v devadesátých letech minulého století nebo ještě dříve. Konference byla nazvána příznačně **Den ÚNMZ**, poněvadž právě Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví zajišťuje správu v této oblasti. A od té doby se konference koná každoročně vždy v únoru.

U zrodu myšlenky na pořádání těchto konferencí byl prostý fakt, že technická normalizace, metrologie a zkušebnictví navzájem úzce souvisejí. Krátce si to připomeňme. **Technická norma**, jak ji obvykle charakterizujeme, představuje optimální řešení určité činnosti tak, aby bylo dosaženo požadované úrovně jakosti, aby byly zachovány požadavky na bezpečnost a přitom se k danému výsledku dospělo hospodárně, tedy s minimálními nároky na lidskou práci, čas, suroviny a náklady. Přitom musí být samozřejmě každá norma kompatibilní se systémem již existujících norem národních i mezinárodních. Technická norma je výsledkem **technické normalizace**, která

představuje složitý soubor analýz, hodnocení, zvažování různých alternativ a dalších činností, na nichž se podílejí z velké části všichni, jichž se konečná norma bude nějakým způsobem dotýkat. Jestliže má výsledná norma představovat skutečně optimální řešení daného požadavku, musí její tvorba probíhat za široké spolupráce všech zúčastněných subjektů a s věcným posouzením všech návrhů, doporučení a připomínek. Vytvořit normu dobrou, která řeší daný požadavek skutečně optimálním způsobem nelze tzv. „od zeleného stolu“. Tak lze vytvořit pouze návrh, který musí být následně podroben připomínkovému řízení s rovným postavením všech účastníků. Nerespektování tohoto postupu sotva může vést ke splnění požadavku optimálnosti, což je dobře známé každému, kdo se na tvorbě technických norem podílel nebo podílí. Tyto požadavky decentralizace s širokým připomínkovým řízením byly dokonce respektovány i za minulého totalitního režimu a proto i tehdy vytvářené normy byly v převážné míře na dobré technické úrovni.

Vytvořením a vydáním normy to samozřejmě nekončí, musí být vytvořeny organizační, přístrojové, personální a další nutné předpoklady, aby se podle dané normy mohlo postupovat. Říkáme, že musí být realizována **opatření** k zavedení a používání normy. Má-li však daná činnost, např. zhotovení výrobku, vést k dosažení normou stanoveného cíle, musí být během procesu i u konečného produktu zkoušeny jeho vlastnosti a ověřován soulad s požadavky příslušné normy. Proto potřebujeme systém **zkušebnictví**. A aby získané výsledky byly porovnatelné, musí být zajištěno, že všichni budou měřit stejnými metodami a za použití stejných měřidel, ověřených jednotným způsobem. A k tomu potřebujeme systém **metrologie**. A samozřejmě metrologie a zkušebnictví zase naopak používají normalizované postupy stanovené příslušnými technickými normami.

Všechny tyto systémy, tj. technická normalizace, metrologie a zkušebnictví, musí být samozřejmě navzájem v souladu

a musí být propojeny počínaje dílnou a podnikem přes území státu až po celý průmyslový svět. To jsou známé skutečnosti, které vedly ČSTN k úsilí zabývat se nejen technickou normalizací, ale také podporovat a zdůrazňovat vazby na metrologii a zkušebnictví a potažmo i řízení jakosti. Tyto myšlenky integrace vlastně byly uváděny v život už i v době před Listopadem 1989 na půdě **Československé vědeckotechnické společnosti**, kdy ani za tehdejších podmínek, jak jsem uvedl, nebyly zásadní problémy s uplatňováním technických myšlenek.

Nynější **Česká společnost pro technickou normalizaci** jako nestátní občanské sdružení je jedním ze zakládajících členů **Českého svazu vědeckotechnických společností**. A to znamená, že tato Společnost určitým způsobem navazuje na bohatou tradici rozvoje techniky v Zemích Koruny české. V letošním roce slaví Český svaz vědeckotechnických společností a tím také i Česká společnost pro technickou normalizaci významné výročí a proto mi dovoluji říci k tomu několik slov.

Počátky **technického inženýrského vzdělávání** v Zemích Koruny české lze spatřovat už v roce 1705, kdy Christian Josef Willenberg požádal císaře Leopolda, aby směl v Praze „osoby stavu panského, rytířského a městského v umění inženýrském vyučovati“. Později v roce 1833 byla utvořena pod patronací tehdejšího nejvyššího purkrabí v Čechách hraběte Karla Chotka Jednota pro povzbuzení průmyslu v Čechách a v roce 1865 byl založen Spolek inženýrů a architektů v království Českém. Po vzniku ČSR v r. 1918 se objevila řada dalších odborných společností např. Elektrotechnický svaz československý, Československý odborný spolek slévárenský, Československá společnost silniční, a zejména v r. 1928 vznikla **Československá společnost normalizační**, od níž také pochází označení norem ČSN.

V r. 1951 byly spolky zrušeny jako nežádoucí demokratický element vymykající se centralistickému byrokratickému dohledu nad občany, a to ke škodě věci. Avšak už o čtyři roky později vznikla Česká vědeckotechnická společnost, která se později spojila s obdobnou slovenskou společností pod názvem **Československá vědeckotechnická společnost**. V rámci Československé vědeckotechnické společnosti existovaly odborné komise pro různé technické obory, mezi nimi také **komise pro technickou normalizaci**. Prostředí ČSVTS i v tehdejší centralisticky uspořádaném Československu poskytovalo široké možnosti jak pro technickou vzdělávací a osvětovou práci, tak i pro činnost odbornou při tvorbě a posuzování různých předpisů, metodických pokynů, koncipování zákona o technické normalizaci a v neposlední řadě při výměně

zkušeností, což by jinak bylo obtížně proveditelné. Na půdě tehdejší komise pro technickou normalizaci ČSVTS se objevila řada dobrých nápadů a námětů, které se podařilo uskutečnit. Tato komise a tehdejší Úřad pro normalizaci a měření se staly důležitými partnery s dobrou vzájemnou spoluprací, která přinesla významné výsledky v technické oblasti.

V r. 1990 po obnovení spolkové činnosti založili členové jednotlivých odborných komisí ČSVTS a dalších zájemců samostatná občanská sdružení, jež se stala zakládajícími členy **Českého svazu vědeckotechnických společností**. **Česká společnost pro technickou normalizaci** se tak hlásí k bohaté tradici technického myšlení a spolkové činnosti v Zemích Koruny české.

Česká společnost pro technickou normalizaci podle svých stanov sdružuje osoby, které aktivně pracují v oblasti tvorby, zavádění a používání technických norem a ostatní normativní dokumentace a/nebo které se zabývají uplatňováním technické normalizace ve všech oblastech vědy, techniky a hospodářství a samozřejmě i všechny ostatní zájemce o tuto oblast. Úspěšná činnost v dané oblasti je nemyslitelná bez mezinárodní spolupráce a proto je ČSTN také členem neformálního sdružení, které tvoří německý DIN-ANP-AKN (Deutsches Institut für Normung e. V., Ausschuss Normenpraxis, Arbeitskreis Nürnberg für Bayern), rakouský ESNA (Economy and Standards Network Austria im Österreichischen Normungsinstitut) a švýcarské SNV NOP (Fachgremium Normenpraxis NOP).

ČSTN v rámci své činnosti pořádá různé semináře pro odbornou veřejnost a další zájemce. Tradiční je např. dvou- denní seminář s názvem **Evropské normy v technické praxi**, pořádaný každoročně v září ve Znojme a zejména rovněž dvoudenní seminář **České normy**, který probíhá v listopadu v Pardubicích. Zde se zaměřujeme nejen na technickou normalizaci, ale i na ostatní související obory. Semináře se staly i jakousi oblíbenou tribunou pro výměnu názorů a zkušeností. Letošní seminář **České normy 2010** se bude konat v DT v Pardubicích ve dnech **23. a 24. listopadu**. Využívám této příležitosti a dovoluji si vás na tento seminář pozvat.

ČSTN pořádá kromě toho i různé jednodenní nebo půl- denní semináře s užším odborným zaměřením. Uvítáme proto všechny vaše náměty, nabídky, doporučení odborníků k proslovení přednášky, zejména z oborů neprávem opomíjených, ale i jakékoliv podněty v tomto směru. A nakonec mi ještě dovoluji být zcela netradiční, jak jsem uvedl, a pro odlehčení uvést krátkou reflexi. Před časem

vyšel v jednom odborném časopise článek zabývající se řízením jakosti.

Autor se v něm velmi vtipně vrátil až k pramenům, jak by řekl klasik, a odvolal se na Bibli. V článku se píše: „Někteří historikové... nalézají prvky péče o jakost už v první knize Bible, Genesis..., v níž se vypráví o tom, jak Bůh stvořil svět za šest dní: Na konci každého dne, když Bůh ukončil své dílo, biblický text uvádí: „... a Bůh uviděl, že je to dobré“. Bůh se vlastně nepotřeboval dívat, aby zjistil, že je dílo dobré, protože to byl Bůh. Nicméně skutečnost, že se podíval, mu dala důvěru k uskutečněnému dílu.

Toto je podle některých historiků začátek řízení (či, chcete-li, managementu) jakosti. Je zajímavé z hlediska dnešních přístupů si povšimnout i toho, že Bůh neověřoval pouhou shodu se svou původní představou, ověřoval zároveň, zda to je dobré.“ (konec citace). Tento článek mě zaujal a přivedl mě na myšlenku

vyvodit z této premisy další logické důsledky, jež z ní vyplývají: Jestliže tedy podle onoho citátu Bůh prováděl kontrolu a řízení jakosti, musel mít k dispozici specifikaci požadavků, tedy normu, aby s ní mohl skutečnost porovnávat. Bůh tedy musel nejprve stvořit normu. Aby však norma vůbec mohla vzniknout, musel nejdřív stvořit technickou normalizaci. Kdo si přečetl Bibli tak jistě zná citát: „Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh.“

A nyní aniž bych chtěl jakkoli snižovat hodnotu Bible nebo se snad dotknout citů věřících, tak mi dovolu se stejnou dávkou alegorie jako ve zmíněném příspěvku k problematice řízení jakosti vyslovit tento odvážný závěr:

„NA POČÁTKU BYLA TECHNICKÁ NORMALIZACE“.

JUDr. Jiří Kult

jednatel České společnosti pro technickou normalizaci

PODPOŘÍ ČSPŽP VÝROBNÍ SFÉRU?

Členové Českého spolku pro péči o životní prostředí (ČSPŽP) se v dubnu 2010 sešli na valné hromadě, již sedmé od vzniku ČSPŽP v r. 2004. Nebyla to tentokrát valná hromada volební; o to více času bylo možné věnovat diskusi o tom, jak se Spolku daří plnit základní poslání - přispívat ke zdůrazňování významu péče o životní prostředí prostřednictvím informačních a vzdělávacích aktivit zejména pro potřeby ekonomických sektorů a pro oblast veřejné správy.

ČSPŽP je dnes programově i ekonomicky stabilizovanou společností, podílející se na poznávání a prosazování environmentálních souvislostí udržitelného rozvoje. Aktivní členská základna umožňuje Spolku hrát významnou úlohu v oblasti ochrany životního prostředí a naplňovat základní poslání konkrétními činy. Během sedmi let své existence uspořádal ČSPŽP na 50 odborných akcích, kterých se celkem účastnilo více než 2 000 odborníků i zájemců z řad široké veřejnosti. V r. 2007 organizoval v Praze i valnou hromadu a odborný seminář Evropské federace společností sdružujících odborníky v životním prostředí (EFAEP), jejímž je členem. EFAEP v současnosti spojuje více než 40 000 odborníků z 10 zemí EU a Švýcarska a jejím prostřednictvím má ČSPŽP možnost podílet se i na konzultacích a stanoviscích k připravovaným evropským dokumentům.

Jaké by tedy měly být úkoly a cíle ČSPŽP do budoucna? Domnívám se, že bychom se měli ještě aktivněji a konkrétněji zaměřit na podporu výrobní sféry při řešení environmentálních

souvislostí ekonomického rozvoje. ČSPŽP by se mohl podílet na spolupráci při přípravě a posuzování připravovaných koncepčních a legislativních norem, vycházejících z přesvědčení, že naprostá většina výrobních organizací si je významu ochrany životního prostředí vědoma a že se k ní aktivně hlásí. Měli bychom výrazněji vystupovat proti názoru, že za vše špatné v životním prostředí může především průmysl. Zatímco zastánci tohoto názoru mají svá sdružení, své iniciativy, své společnosti, které umí svou činnost i patřičně prodat, neziskových organizací, zabývajících se environmentálními otázkami spojenými s rozvojem průmyslu a obhajováním a podporováním dosažených výsledků, je podstatně méně.

Podle mého názoru je proto na pořadu dne úkol zabývat se aktivitami, které by se jednoznačně přihlásily k myšlence podpory technického pokroku, k myšlence, že to, co je přínosem ekonomickým, může být a je ve vyspělé společnosti i přínosem environmentálním. Řečeno jednodušeji: argumentací a prokazováním, že i dálnice, Temelín či energetické využívání odpadů jsou přínosem pro kvalitu životního prostředí nás všech.

Ing. Jan Mikoláš, CSc.

Český spolek pro péči o životní prostředí

INOVACE VE SLUŽBÁCH

Velký technologický pokrok v informačních technologiích během posledních 15 let reorganizoval logistické operace a vylepšil rychlost a kvalitu dodávek, přispívajících k moderní dynamické mezinárodní obchodní komunitě. Technologický proces usnadnil více obchodu se službami na větší vzdálenosti a mezi novými zeměmi, nabízející nové služby na nové trhy. Bohatší mezinárodní spolupráce a liberalizace mezinárodního obchodu otvírá nové trhy a rozvíjí nové soutěžní příležitosti pro producenty služeb. Inovace ve službách stále více pronikají do života a roste jejich podíl na celkovém počtu inovací (vedle výrobních). I když sektor služeb hrál a hraje dominantní úlohu v hospodářství vyspělých zemí světa, je skutečností, že pouze v několika minulých letech věnovali tvůrci politik a představitelé průmyslu pozornost inovacím v těchto sektorech. Skutečnost, že inovace služeb je zásadní tahoun rostoucí produktivity a ziskovosti v celém hospodářství nebylo dlouho vážně bráno širokou veřejností.

OECD se zaměřila na inovace ve službách již před rokem 2000 a byla snaha tuto oblast podrobněji zmapovat, ale až studie KISA (Knowledge Intensive Service Activities), již se zúčastnila i ČR, ukončená v r. 2005 dala odpovědi na rozřazení, stav a kvalitu služeb v jednotlivých hospodářstvích vybraných států. Přidala se k tomu i norská studie stavu inovací ve službách ve své zemi a tím vznikl podrobnější pohled na inovace ve službách, jako takové. Nemalou službu všestrannějšího pohledu na služby poskytla i studie z ústavu TEKES (Finsko), podporovaná EU, jako pokračování studie OECD KISA.

Přesto stále zůstává zahalen problém klasifikace inovací ve službách. Klasifikace inovací výrobních byla vytvořena na VŠE prof. Františkem Valentou, CSc. a v r. 1975 veřejně publikována. Asi předběhla svoji dobu, protože tato klasifikace se do konce 20. století málo využívala. Po zlomu tisíciletí se objevily metodiky hodnocení projektů výzkumu a vývoje v rámcových programech EU, kde ale klasifikace inovací výrobků dle prof. Valenty, tj. 7 inovačních řádů, byla využívána pouze redukovane. Asi nebylo nutné tak důkladně projekty hodnotit. V programu EUREKA se po roce 2000 začal sekretariát v Bruselu zabývat skutečností, proč je v programu dosti projektů nedořešených, tzv. zakonzervovaných. Tyto projekty vázaly totiž finanční prostředky použitelné na jiné vhodné a ukončitelné projekty.

Sekretariát zavedl po důkladné expertíze, na níž se rovněž aktivně podílela ČR, povinnou metodiku PAM (Project Assessment Methodology) hodnocení nových projektů, čímž vzrostla kvalita projektů a ubylo projektů nedokončených. Tato metodika se ukázala jako velmi užitečná pro nové projekty, včetně projektů služeb, ale inovace ve službách opět nezískaly žádnou klasifikaci obdobnou objektivní klasifikaci inovačních řádů na výrobky. Projekty se tedy hodnotí dle citu a zkušeností posuzovatele. Autor tohoto článku přednášel i publikoval několik statí o třídění inovací ve službách v tomto časopise v předchozích ročnících i s výzvami na VŠE dopracovat klasifikaci inovací na služby, obdobně jako existuje na výrobky, ale nikoho zřejmě tato problematika neoslovila ani mnoho netížila. Protože je stále celosvětově veřejná poptávka na nějaké objektivnější posuzování inovací ve službách, rozhodl se autor tohoto článku, absolvent postgraduálního studia na VŠE u prof. Valenty – INOVACE v průmyslu v r. 1975, touto problematikou nadále podrobně aktivně soukromně zabývat a vznikla tak klasifikace inovací ve službách, jako novinka nejen v EU, i jako užitečný pomocník hodnotitelů projektů posuzování inovací pro soutěžní účely k odměňování těch nejlepších. Můžete tedy níže porovnat klasifikaci inovací ve službách a klasifikaci inovací výrobků, která byla použita jako základ, neboť ji špičkoví světoví hodnotitelé projektů považují za dosti praktickou (viz tabulka str. 32).

Schéma klasifikace inovačních řádů - služby

Stupeň 1 (Zachování původního stavu) tabulky 3 hodnocení projektů odpovídá
RACIONALIZACI

Stupeň 2 (Zlepšení; částečná inovace) tabulky 3 hodnocení projektů odpovídá
KVALITATIVNÍ KONTINUÁLNÍ INOVACI

Stupeň 3 (Výrazné zlepšení) tabulky 3 hodnocení projektů odpovídá
KVALITATIVNÍ DISKONTINUÁLNÍ INOVACI

Stupeň 4 (Zásadní technologický pokrok) tabulky 3 hodnocení projektů odpovídá
TECHNOLOGICKÉMU PŘEVRAŤU

Ing. Pavel Dlouhý, EUR ING
předseda ČSVZ

0/0	Regenerace	Objekt	Obnova vlastností	Údržba, opravy
RACIONALIZACE				
1/1	Změna kvanta	Všechny vlastnosti	Četnost faktorů	Další pracovníci
2/2	Intenzita	Kvality a propojení	Rychlost operací	Zrychlení dodání služby
3/3	Reorganizace	Kvalitativní vlastnosti	Dělba činností	Přesuny částí dodání služby
4/4	Kvalitativní adaptace	Kvalita pro uživatele	Kvalita pro uživatele	Nová skladba dodané služby
KVALITATIVNÍ KONTINUÁLNÍ INOVACE				
5/5	Varianta	Nové postupy dodání služby	Dílčí kvalita	Rychlejší způsob zpracování a dodání služby
6/6	Generace	Nová koncepce dodání služby	Nové propracování systému dodání služby	Nová skladba a dopad dodané služby
KVALITATIVNÍ DISKONTINUÁLNÍ INOVACE				
7/7	Druh	Nová technologie dodání služby	Celková nová koncepce dodání služby	Uživatelsky příznivá nová služba
8/8	Rod	Služba jako celek	Podstata zcela nového druhu služby	Služby k novým výrobkům
TECHNOLOGICKÝ PŘEVRAZ				
9/9	Kmen	Nic	Přístup k přírodě	Manipulace s filosofií služeb

AKCE IFIA - INTERNATIONAL FEDERATION OF INVENTORS ASSOCIATIONS V ROCE 2010

IFIA (International Federation of Inventors Associations), již je ČSVZ za ČR jediným výsadním členem, představila plán akcí na tento kalendářní rok. Letos bude volební valná hromada IFIA při příležitosti účasti na iENA veletrhu v Norimberku dne 29.10.2010. Bude tam sestavován plán IFIA politiky na léta 2011-14. Dne 29.9. bude 3. mezinárodní slavnostní den vynálezců v Buenos Aires.

Oficiální letošní výstavy IFIA:

19. - 20. 3. – SPATINOVA - při příležitosti Mezinárodního mítinku výměny inovací Izola (Slovinsko), zdarma stánek 3 x 3 m pro každou IFIA organizaci

7. - 9. 5. – AGRO-ARCA - Slatina (Chorvatsko), zdarma stánek 3 x 3 m pro každou IFIA organizaci a zdarma ubytování pro vedoucího delegace státu (IFIA člena)

14. - 16. 5. – ITEX, Kuala Lumpur (Malaisie), zdarma stánek 3 x 3 m pro každou IFIA organizaci

23. - 27. 5. – IBTIKAR, Jeddah (Saudská Arábie), zdarma stánek 3 x 3 m pro každou IFIA organizaci, zdarma letenka a zdarma ubytování pro vedoucího delegace státu (IFIA člena)

1. - 4. 8. – První mezinárodní výstava vynálezců v Jemenu, Sana'a (Jemen), zdarma stánek 3 x 3 m pro každou IFIA organizaci

7. - 10. 9. – Moskva, Mezinárodní salón inovací a investic; zdarma stánek 3 x 3 m pro každou IFIA organizaci

28. - 30. 9. – OSCAR každodenních vynálezů, Buenos Aires (Argentina); každodenní celodenní volná prezentace vždy pouze 1 vynálezu pro každou IFIA organizaci

28. - 31. 10. – iENA, Norimberk (Německo), zdarma společný stánek IFIA pro chudé a poprvé vystavující členy IFIA

1. - 4. 12. – SIIF, Soul (Korejská republika); zdarma stánek 3 x 3 m pro každou IFIA organizaci

Kontakty (e-mailem) na všechny výstavy jsou u předsedy ČSVZ. Účast pro členy ČSVZ bezplatná, pro nečleny za zprostředkovatelský poplatek. Podmínkou účasti je papírový poster v anglickém jazyce a vyplněná přihláška, taktéž v angličtině. K posterům možno mít i letáky (A4) v angličtině nebo lépe v národním jazyce.

Oficiální konference IFIA:

6. - 8. 6. – Licensing Executives Society Pan European Conference “Technology Transfer – a Fuel of Innovation”, Budapest, zdarma ubytování pro členy výboru IFIA. Bližší na <http://www.les-europe.org/BudapestPanEuropeanConference-1stannouncement.pdf.pdf>. Jednací jazyk: angličtina, maďarština

29. - 30. 4. – IFIA konference a seminář v Minhang High School: “Education, Science and Innovation”, Šanghaj (Čína), zdarma ubytování pro pozvané přednášející (za ČR pozván ing. Pavel Dlouhý s tématem přednášky: výchova k inovačnímu podnikání v ČR) – jazyk angličtina

8. 5. – IFIA konference: “AGRO and ECO Innovation”, Slatina (Croatia), zdarma ubytování pro pozvané přednášející (zatím nikdo nepozván).

Poznámka: Tento IFIA program počítá s dalším rozšířením výše navrhovaných mezinárodních výstav, a pokud členská země by chtěla uspořádat akci, dotovanou IFIA volným stánkem, bude akce zařazena, nebudou-li jiné skutečnosti, kolidující s tímto plánem IFIA. Přihlašte se včas, bude o akce zájem.

Ing. Pavel Dlouhý, EUR ING
předseda ČSVZ

EXKURZE POBOČKY ČIS PŘI NÁRODNÍM ARCHIVU DO FRANCOUZSKÝCH A NĚMECKÝCH ARCHIVŮ

Podobně jako v letech předchozích pořádala Pobočka České informační společnosti, o.s., při Národním archivu ve dnech 15.-22. května 2009 odbornou exkurzi. Archiváři, knihovníci, konzervátoři a fotografové zamířili tentokrát do Alsaska, do pobočky Bundesarchivu ve Freiburgu, do městského archivu ve Strasbourgu a do humanistické knihovny v Sélestatu.

Pracovní část programu byla zahájena netradičně, totiž návštěvou budovy Evropského parlamentu ve Štrasburku. Při prohlídce objektu jsme byli seznámeni se zázemím pro činnost parlamentu v době jednotlivých zasedání, s prací tiskového střediska i způsobem přípravy podkladů pro evropské poslance. V druhé části dvouhodinového programu následovala diskuze s pracovníkem vzdělávacího centra, v jejímž průběhu jsme byli informováni o poslání Evropského parlamentu, jeho složení, zastoupení poslanců v jednotlivých frakcích, právech občanů členských zemí v rámci Evropské unie a také o připravovaných volbách do Evropského parlamentu. Nutno poznamenat, že Otmar Philipp, který diskuzi vedl, byl dobře připraven a seznámen s poměry v České republice včetně názorových střetů a polemik týkajících se fungování Evropského parlamentu a podpisu Lisabonské smlouvy. Prohlídka jednoho z center evropské politiky byla bezesporu velmi zajímavá, i když v polovině května 2009

byla budova parlamentu nezvykle tichá, protože poslanci vedli ve svých zemích předvolební kampaň.

Ve srovnání s rozlehlými prostorami moderní skleněné budovy parlamentu EU byla návštěva Humanistické knihovny v malebném historickém městečku Sélestat pro účastníky exkurze balzámem na duši. Byla založena kolem roku 1452 humanistickými vzdělanci v čele s Beatem Rhenanem. Osobní knihovna tohoto učenice a přítele Erasma Rotterdamského se stala základem pro jednu z nejstarších veřejných knihoven ve Francii. Rhenanovi žáci a učitelé na zdejší latinské škole Hieronymus Gebwiler a Hans Sapidus pokračovali v jeho díle a knihovnu dále rozšiřovali. Spatřit zde můžeme rukopisy ze 7. století (např. Merovejský lekcionář), Fuldské anály nebo např. rukopisy s texty Ovidiových Metamorfos a Horatiových básní z 10. století. Knihovna, která se postupně stala centrem alsaského knižního tištěného umění (pečuje o 550 inkunábulí), slouží zároveň jako muzeum všech tří zmiňovaných učenců a muzeum města a jeho okolí.

Archiv ve Freiburgu im Breisgau je pobočkou německého Spolkového archivu (Bundesarchiv-Militärarchiv), která zpřístupňuje fondy vojenského charakteru (např. písemnosti pruské armády od roku 1867, Severoněmeckého svazu a cí-

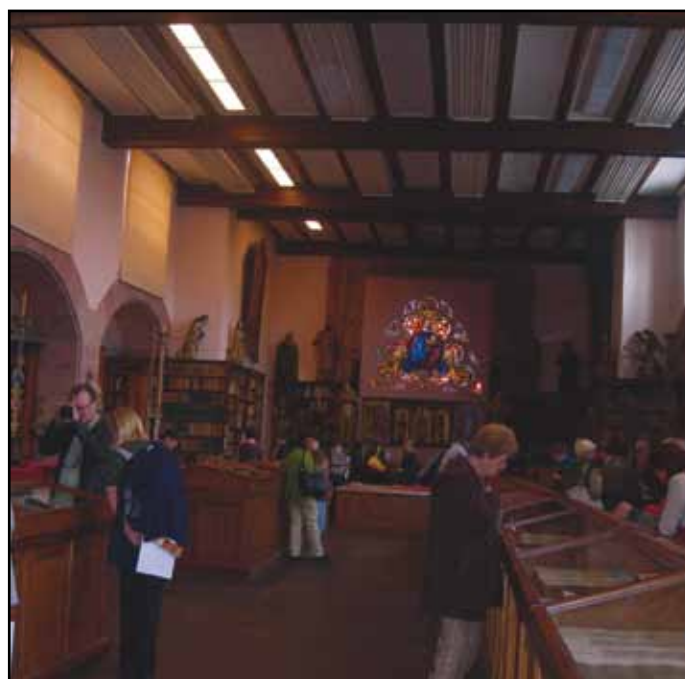
sašského námořnictva, Reichswehru, Wehrmachtu a dalších), písemnosti Spolkového ministerstva obrany a písemnosti Bundeswehru. Pobočka ve Freiburgu funguje od roku 1968, kdy pro ni byla pronajata kancelářská budova a depozitáře, které jsou umístěny v pěti výrobních halách upravených pro potřeby archivu. Dnes je zde umístěno celkem 53 km archiválií, o které pečuje 70 zaměstnanců. Polovinu z nich tvoří vojáci – absolventi vojenské školy a historickoarchivního kurzu. Pracoviště plní i funkci meziarchivu pro Spolkové ministerstvo obrany.

V průběhu exkurze nám bylo umožněno navštívit jeden z depozitářů (kovová, podezděná, jednopodlažní budova vybavená posuvnými i pevnými regály), v němž je mimo jiné uložena velká sbírka vojenských map z 19. i 20. století, ze-

Štrasburk – Evropský parlament

jména z obou světových válek (přibližně jeden milion kusů). Prohlédli jsme si také restaurátorskou dílnu, ve které se věnují především opravám map, plakátů a fotografií poškozených plísňemi a dlouhodobým nešetrným užíváním. Podobně jako restaurátoři v našich archivech pracují s materiálem poškozeným mechanicky dlouhodobým nešetrným zacházením a postiženým plísňemi a využívají i obdobných postupů při jeho konzervaci. Na závěr jsme byli seznámeni s počítačovými programy BASYS 2 a ARGUS. Archivní software BASYS 2 (BundesArchiv IT System) je určen ke zpracování lokace a evidence a k využívání archivního materiálu. Do tohoto programu lze v aplikaci psát elektronické inventáře, mohou s ním pracovat i personalisté. Dá se říci, že je velmi podobný programu BACH, zavedenému v některých českých archivech. ARGUS (ArchivGut Suche) slouží jako digitální archiv, vyhledávač a přehledná elektronická evidence sbírek a fondů. V současné době jsou digitalizovány a na webových stránkách zpřístupněny tři kilometry archivního materiálu. Centrálním úložištěm pro digitální archiv se stala pobočka Bundesarchivu v Koblenzi. Posledním archivním pracovištěm, které jsme v průběhu

Sélestat – Humanistická knihovna

exkurze navštívili, byl Archiv města Štrasburku, který sídlí ve zcela novém objektu dokončeném v roce 2004. Spoluprací budoucího uživatele a architekta vznikla reprezentativní archivní budova s ekologicky šetrnou klimatizací a ochranou

Freiburg a. B. – Militärsarchiv – Sběrka map

před průsaky spodní vody, se kterými se musí vyrovnat každá stavba ve městě budovaném na síti rýnských kanálů. Pro styk s veřejností byla kromě badatelný, o níž bude řeč později, vybudována i výuková místnost a dále filmový a výstavní sál. Tyto prostory jsou veřejnosti přístupné přímo z prostorné vstupní haly. Učební místnost je využívána školami (ročně se zde vystřídá 1000 až 1500 žáků) a magistrát města dokonce financuje zvláštního pedagoga, který vytváří výukové programy a rozhoduje o jejich zaměření.

Na úvod prohlídky nám byl ve filmovém sále promítnut film věnovaný historii městského archivu (od vzniku prvních písemností a počátků péče o jejich uložení, přes období francouzské revoluce, kdy archiv utrpěl značné ztráty, potíže s uložením v nevyhovujících prostorách staré radnice až po náročné stěhování do nových depozitářů).

O písemnosti v archivu uložené pečují 27 zaměstnanců (devět archivářů, jeden fotograf, dva restaurátoři, šest manipulantů a technický personál). Ve velkém a účelně zařízeném ateliéru pracují podle norem francouzského Národního archivu dva restaurátoři. Kromě knih opravují především plány a grafiky. V centru naší pozornosti podobně jako ve Freiburgu byl postup a způsob digitalizace archivních fondů. Veškeré digitalizační a reprografické práce v městském archivu zajišťuje jeden fotograf, který se věnuje objednávkám badatelů a zakázkám pro výstavy, muzea a katalogy, tj. pracuje především s obrazovými archiváliemi. Převážně textové fondy jsou digitalizovány externí firmou. Fotoateliér je vybaven moderní technikou, na jednom ze tří skenerů je možné zpracovávat i skleněné negativy, kterých je v archivu uloženo 50 000. Postupuje i digitalizace map, grafik, plánů a pozemkových knih. Na vlastních webových stránkách archiv zpřístupňuje

především archiválie týkající se dějin města. Podobně jako naše archivní pracoviště čelí značnému tlaku genealogů a řeší ochranu osobních dat. Studovnu archivu, která ve světlých a barevně laděných prostorách může poskytnout 60 míst, navštíví denně 20 až 30 zájemců o studium. Jejich obsluha je zajišťována elektronicky (objednávky, placení služeb kartou, online sbírky a inventáře a katalog knihovny), badatelům je povoleno používat vlastní digitální fotoaparát. Na závěr prohlídky jsme byli pozváni k návštěvě současně probíhající výstavy na téma „Smrt“ z pohledu archivních pramenů (umírání jako proces zachycený v archivních dokumentech, matriční záznamy, parte a kondolence, církevní obřady, pohřebnictví apod.). Archiv města Štrasburku je bezesporu moderním, účelně zařízeným pracovištěm, které pro uchovávání a zpřístupňování archiválií využívá nejnovější technologie a výsledky své práce představuje veřejnosti na pravidelných akcích a v učebních programech.

V programu každé exkurze pořádané Pobočkou ČIS při Národním archivu je věnována pozornost také poznávání kulturních a přírodních památek a tradic navštíveného regionu a míst, která spojují jednotlivé oblasti s českými dějinami. Tentokrát to byla mimo jiné velká města Heidelberg, Štrasburk, Basilej a Kostnice a v Alsasku města a městečka vinařské stezky na obou březích Rýna (Thann, Colmar, Eguisheim, Riquewihr, Kaysersberg – rodiště Alberta Schweitzera, Otmarsheim),

Kostnice – J. Hus

pohoří Vogézy (s výstupem na nejvyšší horu Grand Ballon), klášter sv. Odilly v Obernai a hrad Koenigsbourg.

PhDr. Lenka Matušíková,

Národní archiv

PaeDr. Laděna Plucarová,

Státní oblastní archiv v Třeboni

Článek byl publikován v časopise Ikaros na www.ikaros.cz

Štrasburk – Archiv města

DŮM TECHNIKY ČESKÉ BUDĚJOVICE SPOL. S R.O.

ODBOBNÁ ČINNOST

Dům techniky České Budějovice spol. s r.o. v I. čtvrtletí roku 2010 pokračuje v projektu „Vzdělávejte se!“. Projekt byl vyhlášen Ministerstvem práce a sociálních věcí a prostřednictvím úřadů práce je realizován. Jedná se o nový nástroj aktivní politiky zaměstnanosti. Financování je z části prováděno z ESF a druhou část tvoří finance ze státního rozpočtu ČR. Hlavním cílem projektu je pomoc zaměstnavatelům překonat obtížné období ekonomické situace ve firmách a zabránit tak propouštění zaměstnanců. Firmy, které získaly zkušenosti z konce roku 2009 pokračují ve vzdělávání zaměstnanců i v I. čtvrtletí roku 2010. Dům techniky poskytuje firmám poradenskou službu při zpracování žádostí podávaných na úřady práce. Dále pak zpracovává vzdělávací programy do podávaných žádostí a následně je realizuje ve firmách.

Další částí v odborné činnosti je realizace vzdělávací aktivity pro firmu „HELUZ – cihlářský průmysl v.o.s.“ a to na základě uzavřené dohody pro období listopad 2009 – srpen 2011 s celkovým počtem 1 071 osob.

PROJEKTOVÁ ČINNOST

Dům techniky v únoru 2010 zahájil realizaci vlastního projektu „Vzdělávací programy pro fyzické osoby starší 50 let s tvorbou nových pracovních míst“ s termínem ukončení k 31. 1. 2012. V současné době probíhá přípravné období, kdy je budována nová učebna, která pro nás bude velkým přínosem.

V březnu 2010 byla zahájena spolupráce s Českou elektrotechnickou společností při realizaci profesního vzdělávání v oblasti elektromagnetické kompatibility.

MEZINÁRODNÍ KONFERENCE

Ve dnech 30. – 31. března 2010 se uskutečnil již 13. ročník konference „Červený kohout“ s mezinárodní účastí. Jednání se zúčastnilo 155 odborníků z ČR, Slovenska a Maďarska. Součástí materiálů, které byly účastníkům rozdány byl i sborník přednášek v elektronické podobě. Po prvním dnu jednání ve večerních hodinách proběhl společenský večer, kde mezi účastníky probíhala neformální výměna poznatků k požární tematice. V závěru druhého dne se uskutečnila návštěva PAVUS a.s. Veselí nad Lužnicí (požární zkušebna). Konference proběhla za podpory generálního ředitel-

ství Hasičského záchranného sboru ČR a Profesní komory Požární ochrany. Odborná úroveň a průběh konference byly jak zahraničními, tak i domácími účastníky hodnoceny velmi kladně.

Ing. Anna Skálová

ředitelka Domu techniky České Budějovice spol. s r.o.

DŮM TECHNIKY ČS VTS Kladno s.r.o.

Dům techniky ČS VTS Kladno s.r.o. v listopadu 2009 zrealizoval pilotní poradenský program pro specifickou skupinu uchazečů o zaměstnání pro Úřad práce v Mělníku. Po vyhodnocení výsledků byl DT požádán Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR o proškolení celé sítě 77 úřadů práce ČR v této problematice.

Semináře se uskutečnily 17. – 19.2. a 24. – 26.2. v Praze v prostorách MPSV ČR a 3.3. v Olomouci ve školicím středisku Úřadu práce v Olomouci.

Bc. Zdeněk Procházka

ředitel Domu techniky ČS VTS Kladno s.r.o.

Praha

Olomouc

DTO CZ, S.R.O. (DŘÍVE DŮM TECHNIKY OSTRAVA)

ŘÍZENÁ KVALITA VE ZDRAVOTNÍ A SOCIÁLNÍ SFÉŘE

Už po sedmé se dne 13. října 2010 v rámci kongresu GERONTOLOGICKÉ DNY OSTRAVA uskuteční konference s mezinárodní účastí **Řízená kvalita ve zdravotní a sociální sféře**, která je tradičním setkáním zástupců všech odvětví zdravotnictví a sociální sféry, představitelů vedení firem a specialistů.

Tato konference proběhne v Domě kultury Ostrava, letos s mottem: „**Profesionální odpovědnost za kvalitu života**“. Organizátory jsou DTO CZ, s.r.o. ve spolupráci s Fakultní nemocnicí Olomouc a Vítkovickou nemocnicí a.s.

Toto setkání se těší velké pozornosti domácích i zahraničních špičkových odborníků, působících v oblasti zdravotní a sociální. Vedle plenárního jednání, kde očekáváme vystoupení významných českých i zahraničních hostů k průřezovým tématům, se poté uskuteční jednání v odborných sekcích, a to:

- Systémy řízení kvality ve zdravotnickém zařízení
- Nástroje ke zvyšování a vyhodnocování kvality v zařízeních sociálních služeb
- Lidské zdroje v systémech kvality, profesionální etika
- Ochrana práv pacienta, ochrana práv zaměstnance

Detaily o akci najdete na www.dto.cz

prof. Ing. Růžena Petříková, CSc., ředitelka

Helena Ličková

DTO CZ, s.r.o.

STUDIUM MCI

Jedná se o ojedinělý model dvousemestrálního studia pro řízený rozvoj kreativity a inovací, s akademickou podporou VŠB – TU Ostrava, MPO Praha, AIP Praha.

Hlavním organizátorem je ostravská společnost DTO CZ, která byla za tento pilotní projekt, závěrem roku 2008, oceněna v Senátu ČR Čestným uznáním v rámci soutěže INOVACE ROKU 2008.

Klíčovým posláním studia MCI je příprava špičkových specialistů pro oblast inovací a rozvoje inovačního potenciálu organizací. Studijní program je vyváženě koncipován pro výrobní podniky, služby i instituce veřejné sféry. Právě zastoupení účastníků z nejrůznějších oblastí přispívá k obohacení náhledu na problém o pohled nezatížený provozní slepotou vlastního oboru.

Program se přitom zaměřuje na několik základních prvků:

- rozvoj osobní a týmové tvořivosti, založený na technikách odbourávání bariér, změny úhlu pohledu na problém apod.,
- součástí je i trénink relaxace a koncentrace s akcentem na ukotvení prožitků a dovedností uplatnit své schopnosti kdykoliv,
- neoddělitelnou složkou studia je nácvik metod a technik používaných pro analýzu a řešení problému.

Záměrem studia je, aby každý absolvent měl tvořivost nastavenou do trvale pohotovostní roviny, měl dostatek znalostí k využití osvojených metod rutinním způsobem a uměl se na řešení koncentrovat tehdy, kdy je to zapotřebí.

Vysokou aktuálnost doznává tento model zejména v současném období, kdy se může stát možným řešením současné krize, právě změnou pojetí a výkonu manažerských

rolí, vedoucí k inovaci podnikových procesů řízení. Vyžaduje to však změnu toho, co doposud manažeři dělali, vyžaduje to zásadní změnu jejich standardního profesního chování, a to zejména osvojením si zcela nových, často netradičních a originálních odborných způsobilostí.

V současném období probíhá 2. ročník studia a lze očekávat, že podobně jako v loňském roce, budeme mít v květnu 2010 k dispozici dalších 12 manažerů MCI. Pro mimořádný zájem o tuto problematiku v současnosti uvažujeme o navýšení studia o jeden semestr.

Další ročník studia je naplánován na období říjen 2010 – květen 2011, základní studium zůstane dvousemestrální, každý z osmi plánovaných modulů proběhne vždy 1 x měsíčně, a to od čtvrtka do soboty v manažerském hotelu Prosper na Čeladné.

Srdečně zveme.

Ing. Kateřina Látalová
DTO CZ, s.r.o.

DŮM TECHNIKY PARDUBICE SPOL. S R.O.

NOVÉ VZDĚLÁVACÍ PROJEKTY V DOMĚ TECHNIKY PARDUBICE

V letošním roce byl Dům techniky Pardubice spol. s r.o. úspěšný v získávání dotací z evropského sociálního fondu, které jsou určeny na podporu celoživotního vzdělávání. Konkrétně se jedná o tři úspěšné a schválené projektové žádosti.

Od října 2009 je v realizaci projekt NOVÉ VÝZVY, který je financován z Operačního programu Vzdělávání pro kon-

kurenceschopnost. Cílem projektu je připravit a akreditovat 6 kurzů dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků v oblasti zavádění a realizace výuky finanční gramotnosti na středních školách. V současné době se jedná o aktuální téma, které je nově zaváděno do výuky na základních a středních školách a tento proces je plně podporován z úrovně Ministerstva školství ČR. V připravených kurzech bude proškolen celkem 50 pedagogů se středních škol v Pardubickém kraji.

V rámci projektu NOVÉ VÝZVY dále vzniknou metodické materiály pro účastníky vzdělávání, které jim budou sloužit jako opora při realizaci výuky finanční gramotnosti na školách.

Partnerem projektu NOVÉ VÝZVY je občanské sdružení SPES, které jako první svého druhu v ČR začalo poskytovat odborné poradenské služby předluženým klientům. Zástupci sdružení SPES jsou současně členy poradních komisí na ministerstvu financí k problematice finančního vzdělávání.

Další žádostí, která uspěla v procesu hodnocení, je projekt PROFESIONÁL. Cílem projektu je připravit a pilotně ověřit 20 kurzů celoživotního vzdělávání vedoucích pracovníků a pracovníků v sociálních službách, kteří pracují s osobami s mentálním postižením. Připravené kurzy budou předloženy k akreditaci na MPSV a následně budou realizovány v zařízeních projektových partnerů.

Projekt má 5 partnerů z řad organizací zabývajících se diagnostickou a sociální prací s výše uvedenou cílovou skupinou (APLA Praha) a dále z řad poskytovatelů sociálních služeb (4 domovy

pro osoby se zdravotním postižením, které sídlí v Pardubickém kraji). Projekt PROFESIONÁL získal finanční prostředky z Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost.

Posledním vzdělávacím projektem, na jehož realizaci se podařilo získat finanční prostředky z evropských fondů, je projekt s názvem VZDĚLÁVÁNÍ KE KVALITĚ. Cílem této aktivity je rozšířit nabídku dalšího profesního vzdělávání v oblasti výstavby, správy a údržby pozemních komunikací. Konkrétně se jedná o přípravu a pilotní ověření 13 kurzů a příslušných studijních podkladů v tematických oblastech Vozovky pozemních komunikací, Materiály a hmoty ve výstavbě pozemních komunikací, Technologie ve výstavbě pozemních komunikací a Legislativa, ekonomika a ekologie oblasti výstavby pozemních komunikací. Partnerem projektu VZDĚLÁVÁNÍ KE KVALITĚ je společnost MottMac Donald, která poskytuje specializované poradenské a projekční služby v oblasti výstavby dopravní infrastruktury v ČR i v zahraničí.

Ing. Lenka Černá

ředitelka Domu techniky Pardubice spol. s r.o.

DŮM TECHNIKY PLZEŇ SPOL. S R.O.

Dům techniky Plzeň spol. s r.o. se v I. čtvrtletí 2010 úspěšně zapojil do kooperace v projektech financovaných z ESF EU, které vyhlásil Úřad práce v Plzni:

1. Najdi si práci v Plzeňském regionu

2. Návrat do práce

V rámci kooperace byly zajišťovány tyto rekvalifikační kurzy:

- Základy podnikání
- Firemní logistik
- Řidiči motorových vozíků
- Základy obsluhy osobního počítače

Tyto aktivity byly určeny pro uchazeče o zaměstnání.

Dům techniky Plzeň spol. s r.o. má pro rok 2010 tyto cíle:

Zákaznické cíle:

- Zajištění dlouhodobé spokojenosti zákazníků.

Zaměstnanecké cíle:

- Udržování a zvyšování způsobilosti všech zaměstnanců.

Produktové cíle:

- Rozšíření spektra vzdělávacích aktivit.

Cíle procesního řízení a trvalé zlepšování výkonnosti:

- Zavedení, udržení a zlepšování funkčního systému managementu jakosti.

Ing. Jiří Vavříčka

ředitel Domu techniky Plzeň spol. s r.o.

CO CHYSTÁ NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR V NEJBLIŽŠÍCH LETECH?

PROČ JE NUTNÁ REVITALIZACE KLEMENTINA A DOSTAVBA CENTRÁLNÍHO DEPOZITÁŘE NÁRODNÍ KNIHOVNY ČR V HOSTIVAŘI?

Praktická nemožnost řešení výraznější modernizace knihovnických služeb v rámci Klementina vyvolala potřebu stavby nového objektu s technickými parametry na úrovni 21. století. Po odstoupení od záměru realizace objektu Novodobých fondů a služeb na Letné došlo k nutnému přehodnocení připravované revitalizace areálu Klementina a obsahu jeho uživatelského záměru. Veškeré aktivity řešené na vysoké technické úrovni v novém objektu bylo nutné alokovat zpět do historických objektů Klementina a do Centrálního depozitáře Národní knihovny ČR v Hostivaři.

Příprava revitalizace a rekonstrukce Klementina byla zásadně ovlivněna nutností vypořádat se s významnou změnou, kterou je vrácení nejsložitější problematiky knihovny a největšího objemu knihovnických fondů zpět do Klementina a s kritickým nedostatkem depozitárních kapacit. Po zastavení projektu nové knihovny bylo nutné hledat přijatelné řešení vzniklé situace jak z hlediska poskytování služeb, tak z hlediska uskladnění knihovnického fondu, a v neposlední řadě i z hlediska stavebně technické rekonstrukce areálu Klementina. To vše za předpokladu, že se Novodobé fondy a služby nemohou vystěhovat, což velmi zkomplikuje stavební práce, které musí probíhat de facto bez omezení provozu knihovny.

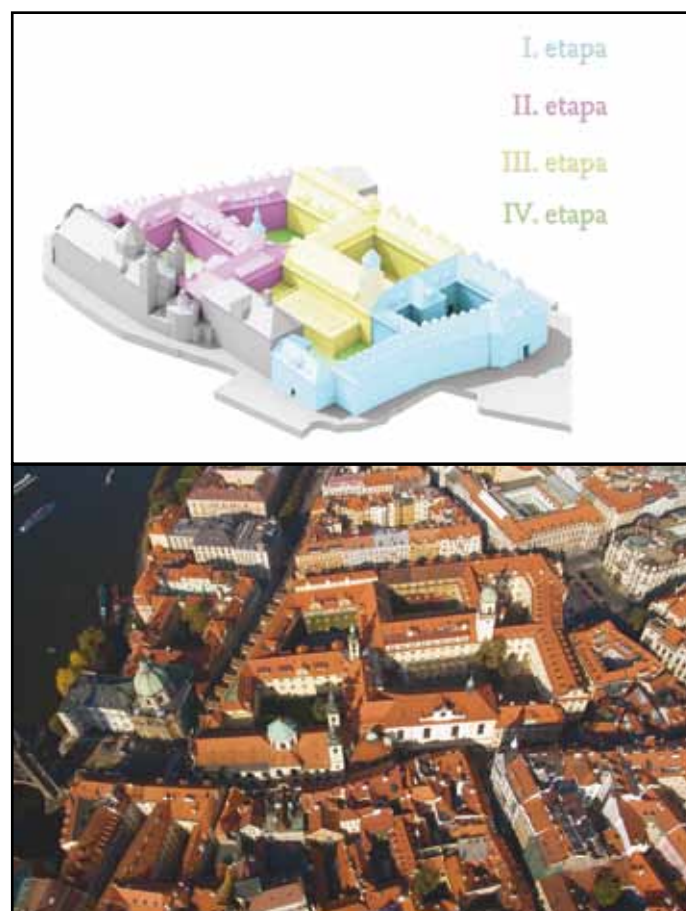
S ohledem na současnou situaci, kdy o celé řadě technických řešení a stavebních úprav Klementina není z hlediska památkové ochrany rozhodnuto a je nezbytné konat, bylo přijato řešení celou revitalizaci Klementina rozdělit do etap a zahájit jejich postupnou realizaci - počínaje objekty, které nebudou výraznou měrou dotčeny při řešení stavebních úprav ve vztahu k zajištění nové kvality provozu novodobých fondů a služeb a jejichž úpravy jsou pro orgány památkové péče akceptovatelné.

Projektově je připravena **I. etapa**, ve které jsou řešeny prostory uvolněné Státní technickou knihovnou, nárožní objekt u Mariánského náměstí, Zrcadlo kaple a Barokní sál a části dalších objektů. Stavební úpravy spočívají především v odstranění novodobých příček, rekonstrukci inženýrských sítí, repasi okenních a dveřních výplní, obnově povrchů, rekonstrukci fasád a zateplení střech. V části objektu bude zbu-

dován klimatizovaný depozitář. Prostory po Státní technické knihovně budou využívány v jednotlivých etapách pro dočasné provozy kanceláří, depozitářů a studoven z právě rekonstruovaných objektů. Uvedení objektu do finálního stavu se předpokládá až v závěru rekonstrukce areálu. Ostatní objekty, které jsou součástí první etapy, budou po dokončení plně sloužit určenému poslání.

Na první etapu bylo již vydáno stavební povolení a ve veřejné soutěži byl vybrán zhotovitel – konsorcium společností Metroprojekt a.s. a Arstav s.r.o. Dle uzavřené smlouvy činí náklady na stavební práce I. etapy 203 mil. Kč a **realizace proběhne v letech 2010 až 2011.**

Do **II. etapy** jsou zahrnuty objekty kolem Studentského nádvorí a celé křídlo do Křižovnické ulice. Rekonstrukce je nyní ve fázi projektové přípravy. Stavební úpravy jsou shodné s úpravami v I. etapě, dojde zde rovněž v souladu s požadavky památkářů k redukci novodobých vikýřů. Bude zřízeno nové datové centrum a klimatizovaný depozitář. Předpoklá-

dané náklady činí 287 mil. Kč. realizace v letech **2011 až 2012**. **Tato etapa musí probíhat v těsné koordinaci s Magistrátem hl. m. Prahy a DP hl. m. Prahy, protože její součástí jsou i rekonstrukce přípojek v Křižovnické ulici.**

Ve **III. etapě** budou řešeny objekty ve střední části areálu, úpravy budou shodné jako v předchozích etapách, tj. odstranění novodobých prvků, repase povrchů a výplní, fasády a nové inženýrské sítě. V této části jsou situovány zejména prostory pro veřejnost – studovny, půjčovny apod. Součástí etapy je i stavba nového depozitáře v prostoru Hospodářského dvora a vyřešení vertikálních komunikací. Akce by měla proběhnout v letech **2012 až 2013** s nákladem cca 729 mil. Kč.

Ve **IV. etapě** se předpokládá rekonstrukce povrchu všech nádvoří, kromě Technického, nahrazení asfaltu dlažbou a parkovou úpravou. Realizace v letech **2012 až 2013** s nákladem cca 150 mil. Kč.

V **V. etapě** se předpokládá výstavba podzemních garáží pod Technickým nádvořím, cca 22 parkovacích míst bude sloužit výhradně potřebám provozu NK. Bude uveden do konečného stavu objekt po bývalé Státní technické knihovně. Realizace se předpokládá v letech **2014 až 2015** s nákladem cca 301 mil. Kč.

Klementinum je druhým největším historickým architektonickým objektem v Praze a svým rozsahem a významem patří do kategorie národních kulturních památek. Silueta stavby na horizontu staroměstského břehu a fascinující srostlice budov z různých období a od mimořádných autorů je dílem prvořadé architektonické kvality. Stavebně technickými cíli revitalizace jsou pečlivá rekonstrukce s odstraněním dodatečných provozních řešení a nekoncepčních zásahů, důsledné využití stávajícího prostoru, reorganizace provozních částí, pracovišť a fondů, zvýšení kapacity přestavbou stávajících a vybudováním nových kapacit. Každý zásah do této jedinečnosti však vyvolává zvýšenou pozornost laiků i odborníků.

V současné době je připraveno několik variant optimalizace komunikačních a dopravních vztahů s hlavním důrazem na Novodobé fondy a služby. Prvořadým úkolem je přinést do Klementina světlo, kvalitní veřejné prostory a čitelnou, jasnou strukturu a orientaci v objektech. Soustředit plochy pro veřejnost v části Novodobých fondů, vymezit zónu Slovan-

ské knihovny a zónu Historických a hudebních fondů. Vybudovat sály s dobrou variabilitou a propojeností s knihovnou a exteriérem, zrušit automobilovou dopravu v areálu a umožnit bezbariérový přístup do hlavních částí objektu.

Východiskem ze situace nedostatku depozitních míst je urychlená výstavba depozitářů a provozních ploch v areálu Národní knihovny v Hostivaři, která je z důvodu maximálního urychlení plánována ve dvou stavbách a jejíž příprava je v současné době ve fázi probíhajícího územního řízení. Po dokončení první stavby - předpokládaný termín je rok 2011- bude možné postupně vystěhovat knihovní fondy a některé provozy z Klementina, a tím uvolnit další prostory pro stavební práce. Po dokončení druhé stavby v Hostivaři, cca v roce 2014, bude celková kapacita (stávajícího i nového) depozitáře v Hostivaři cca 8 mil. svazků a budou zde v provozu zpracovatelské linky, digitalizační pracoviště, restaurátorské pracoviště a další kancelářské prostory s celkovým počtem pro 250 pracovníků.

Předpokládané náklady realizace I. stavby depozitáře v Hostivaři činí 434 mil. Kč a II. stavby cca 597 mil. Kč.

Rekapitulace:

- Náklady na výstavbu depozitářů a provozních ploch v Hostivaři činí 1 031 mil. Kč a jsou hrazeny ze státního rozpočtu.
- Náklady na rekonstrukci a revitalizaci Klementina činí cca 1 884 mil. Kč a jsou hrazeny z části z prostředků zrušeného Fondu národního majetku, po vyčerpání zdrojů pak z prostředků státního rozpočtu.
- Předpokládaná celková výše nákladů je v souladu s dokumentací Programu péče o národní kulturní poklad.
- Náklady jednotlivých etap budou upřesňovány v průběhu zpracování projektové dokumentace a zejména na základě výběrových řízení na zhotovitele.

DODATEK

Revitalizace areálu Klementina umožní po desítkách let rehabilitovat a rekonstruovat převážnou část komplexu této cenné kulturní památky, která je ve správě Národní knihovny. Záměr nezahrnuje oba kostely a Vlašskou kapli, které spravují jiné subjekty.

Cílem Revitalizace areálu Klementina je úprava objektů pro hlavní sídlo Národní knihovny (dále NK) s rozšířením

o funkce, které přímo souvisí s uchováváním a zpracováním knihovního fondu v návaznosti na badatelskou, vědeckou a univerzitní činnost, současně se zpřístupněním v širší míře pro odbornou i laickou veřejnost, a pro náhodné návštěvníky i turisty zejména v historicky a architektonicky nejzajímavějších částech, doplněných o přehledný vývoj architektury a historie objektu.

Budovy Klementina, stavěné pro jezuitský řád na místě areálu dominikánského kláštera a několika středověkých domů postupně od poloviny 17. století do konce první třetiny 18. století, byly po zrušení řádu v roce 1773 postupně upravovány pro potřeby univerzitní knihovny.

Poslední významné úpravy areálu byly provedeny ve třech etapách dle projektů architekta Ladislava Machoně v letech 1924 – 1931. Jednalo se o zásadní rozsáhlé zásahy spojené s náhradou dřevěných stropů a krovů za betonové, o výstavbu hlavní čítárny – dnešního katalogu včetně vybavení budov mnoha prvky mobiliáře, o rozvody inženýrských sítí, potrubní pošty atd. Silueta budov byla změněna odstraněním komínů a výstavbou mnoha vikýřů, z nich některé mají výraznou architektonickou hodnotu a jsou zdobeny reliéfy O. Gutfreunda. V traktu do Mariánského náměstí bylo ještě v roce 1955 vloženo nové schodiště. Technologické části budov byly od meziválečné přestavby obnovovány jen velice sporadicky a především nárazově dle potřeby, zcela bez jakékoliv celkové koncepce. Výsledkem je nejednotná a necentralizovaná soustava rozvodů, z nichž převážná část je na pokraji životnosti. Bylo prováděno i mnoho utilitárních dispozičních úprav. Pracoviště neodpovídají stávajícím hygienickým normám, depozitáře nevyhovují podmínkám pro uložení knihovních fondů.

Záměr revitalizace Klementina je pojat jako rehabilitace areálu a jeho architektonických, výtvarných i památkových hodnot, zohledňující jak etapy jeho vývoje od baroka do počátku století 20. i významné části úpravy architekta Machoně v částech konstrukčních i ve složkách architektonických. Důraz je kladen na návrat jednoho z výrazně dominantních prvků – uvolnění prostorných klenutých chodeb původních komunikačních os ve tvaru kříže, probíhajících všemi podlažími, nyní velmi necitlivě zastavěných nevzhlednými dřevotřískovými vestavbami a přepažených sádkartonovými příčkami. Rušivým prvkem jsou některé nevzhledné a nefunkční novodobé vikýře na střeších kolem některých nádvoří, které budou nově upraveny nebo zcela zrušeny. V důsledku interiérových změn a uvolnění části prostor areálu Státní technickou knihovnou dojde k odlehčení stropních konstrukcí depozitářů, které jsou až 4 x přetíženy, protože bude možné jednotlivé fondy „rozprostřít“ po areálu Klementina.

Základní funkcí zůstává i nadále služba čtenářům Národní knihovny. Dojde ke zlepšení podmínek pro čtenáře a badatele. Nedílnou součástí rekonstrukce je úprava funkčních a provozních vazeb uvnitř komplexu a v přímé souvislosti i vnějších vazeb na organizmus města, které se projeví vytvořením nového hlavního vstupu do souboru objektů NK.

Národní knihovna ČR

www.nkp.cz

ZAPOJENÍ ČSVTS DO PROGRAMU INGO

ČSVTS je řešitelem projektu výzkumu a vývoje s názvem „Členství ČSVTS v mezinárodních nevládních organizacích“ LA08006 v rámci programu INGO. Účelem tohoto projektu je udržet zapojení Svazu a jeho členských organizací do evropských struktur minimálně na stávající úrovni a zúčastnit se práce v nejvyšších orgánech a komisích, prezentovat úroveň českého výzkumu a vývoje a získávat informace o možnosti zapojení do celoevropských odborných projektů. Z dotace MŠMT byl uhrazen členský příspěvek ČSVTS za rok 2009 ve FEANI (Evropská federace národních inženýrských asociací), ve WFEO (Světová federace inženýrských organizací) a v dalších 31 odborných mezinárodních organizacích,

jejichž členy jsou členské organizace ČSVTS. Tato členství přináší našim odborníkům nové poznatky o trendech v jejich oborech, možnosti zapojovat se do činnosti mezinárodních profesních organizací a navazovat potřebné kontakty. MŠMT také poskytlo ČSVTS dotaci na „činnost v řídicích orgánech FEANI a WFEO a koordinaci inženýrského výzkumu“ (LA08007) v letech 2008-2012. V roce 2009 řešení projektu odpovídalo zaměření dotace – zabezpečení účasti na činnosti v řídicích orgánech FEANI a WFEO a koordinace inženýrského výzkumu. V roce 2010 ČSVTS bude pokračovat v obou programech.

FOR INDUSTRY 2010

ČSVTS byl odborným garantem na mezinárodních veletrzích strojírenských technologií FOR INDUSTRY, povrchových úprav a finálních technologií FOR SURFACE a dopravy, logistiky, skladování a manipulace FOR LOGISTIC, které se uskutečnily 30. 3. - 1. 4. 2010 v Pražském veletržním areálu Letňany. Doc. Ing. Adolf Rybka, CSc., vědecký tajemník

Svazu, byl zástupcem ČSVTS v čestném výboru veletrhu. Svaz využil veletrh na propagaci ČSVTS, svých členských organizací a domů techniky a také svojí prezentací upozornil na 20. výročí založení Svazu. Na stánku jsme se těšili zájmu návštěvníků veletrhů, kteří se zajímali o odborné akce a další aktivity členských organizací a domů techniky.

HANNOVER MESSE 2010

ČSVTS díky spolupráci s Asociací inovačního podnikání ČR (AIP ČR), která se zúčastnila veletrhu Hannover Messe (www.hannovermesse.de) ve dnech 19. – 23.4.2010, měl možnost propagovat svoji činnost a aktivity svých členských organizací a domů techniky prostřednictvím nových propagačních materiálů a posterové prezentace. Ta byla součástí stánku AIP ČR.

Hannover Messe patří k vedoucím celosvětovým veletrhům v oblasti průmyslových technologií, nových materiálů a výrobků. Tento rok se ho zúčastnilo více než 4 800 vystavovatelů ze 64 zemí. Prezentace byla součástí veletrhu Research and Technology (Výzkum a technologie). Expozici garantovala a připravovala Asociace inovačního podnikání v ČR (www.aipcr.cz). Za možnost propagovat Svaz jí patří upřímné poděkování.

MODERNÍ MANAGEMENT ZNALOSTÍ

Kniha je výbornou ukázkou propojení teoretických znalostí na téma v české manažerské literatuře dosud poněkud opomíjené. Pojednává o knowledge managementu. Je to věc, po které my manažeři často voláme. Neříkejte nám jenom teorii, ukažte kde a jak to funguje!

Management znalostí je v této knize představen jako odborná disciplína, v celé své komplexnosti.

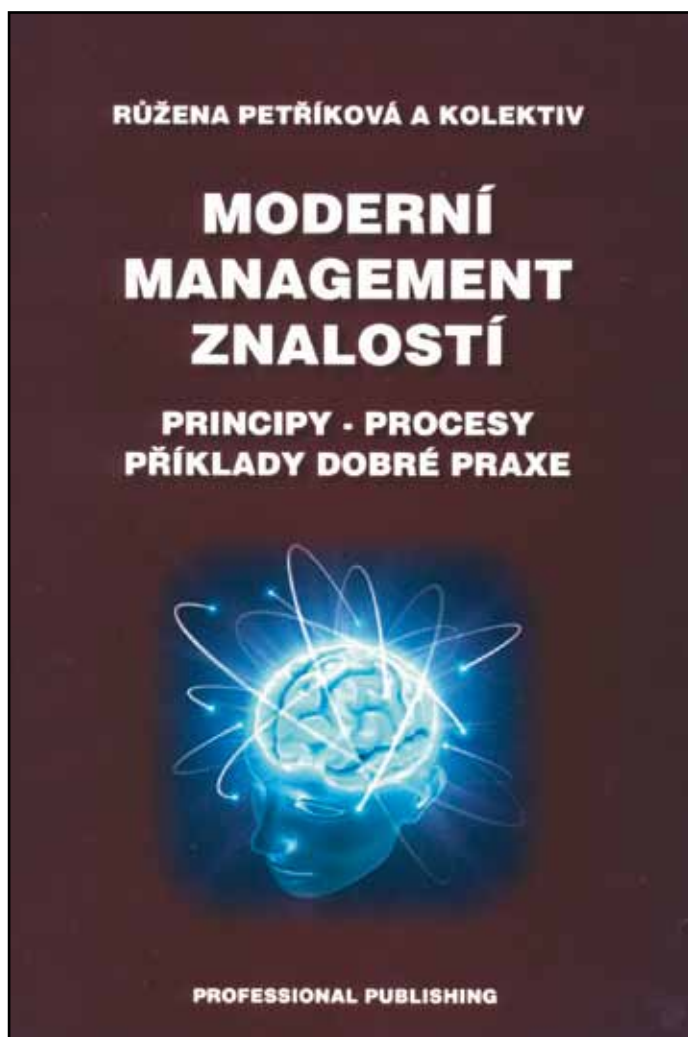
Kniha může posloužit jako návod pro ty, kteří hledají rychlá a poměrně levná řešení na zlepšení, změny či zefektivnění činností a procesů ve svých firmách. Nebo také pro ty, kteří hledají finanční úspory uvnitř svých firem nebo se potýkají s neustále se opakujícími chybami v realizovaných projektech.

Jsem opravdu pyšná na to, že si autoři mezi firmami na evropském trhu vybrali právě společnost ČEZ, tedy mého zaměstnavatele. Nabízí se vám tady pohled do „duše“ Skupiny ČEZ. Společnosti v naší Skupině procházejí turbulentními změnami. Mění se procesy, postupy i vnitřní kultura firmy. Především tato vnitřní kulturní přeměna postupně těsněji a těsněji spojuje společnosti Skupiny ČEZ v tuzemsku i v zahraničí v pevný celek. Tím jednoduchým pojítkem jsou hodnoty naší rozvíjené firemní kultury, které jsou propojeny prostřednictvím základních personálních nástrojů, hodnocení a motivace, do naší každodenní manažerské práce.

Znalosti a zkušenosti s jejich uplatňováním se učíme sdílet a čím jsme ve Skupině ČEZ k sobě upřímnější a otevřenější, tím rychlejší proměny pak můžeme kolem sebe vidět. Jako jeden z mála českých zaměstnavatelů umožňujeme manažerům, pracujícím na české centrále společnosti, vyzkoušet si nejprve v praxi aplikaci naší nejlepší praxe a znalosti a následně ji uplatňovat v ostatních společnostech Skupiny

ČEZ v tuzemsku i zahraničí. Je to jedinečná manažerská zkušenost. Učíme se zavádět v našich firmách osvědčené postupy či nástroje z ČEZ, a.s. Prostřednictvím sdílení znalostí a předáváním zkušeností umožňujeme našim kolegům dělat věci mnohem rychleji a efektivněji, „nepadat do stejných pastiček“, nedělat stejné chyby. Současně však kolegům v zahraničních firmách poskytujeme dostatek prostoru pro uplatnění národních odlišností, odlišností daných zákonem či daných technickými podmínkami. Postupy či nástroje námi tak samozřejmě uplatňované, mohou být v národní případně firemní kultuře či technickém prostředí naší zahraniční společnosti nepřijatelné. Kolegové pak často přicházejí s novými podněty, a tak se učíme od sebe navzájem. Mimo vzájemného odborného rozvoje se učíme důvěře, integritě a úctě a to je v manažerském životě velmi cenné a důležité. Jsem velmi ráda, že v této knize dostávají tyto naše postupy v porovnání s teoretickou odbornou rovinou nový smysluplný rozměr.

Naše jaderné elektrárny, Temelín i Dukovany, se staly prvními průkopníky aplikace postupů znalostního managementu v praxi ČEZ. Jedná se o velmi složité technické organizmy, jejichž složitost a komplexnost fungování se dá srovnat snad jedině s fungováním složitého organismu lidského. Aby jejich „srdce“ tepala pravidelně, aby byl zajištěn kvalitní trvalý provoz, abychom neztráceli ani minutu zbytečně při odstávkách jejich provozu, je opravdu dobré například vědět, u koho či kde je uložena znalost určitého konkrétního postupu, jak se obdobná věc řešila v minulosti, kdo ji řešil, s jakým výsledkem a jak rychle, či co se při řešení obdobné záležitosti povedlo nebo nám komplikovalo život. Nositelé klíčových znalostí je sdílejí a předávají, nemusíme se již obávat škod, způsobených jejich ztrátou. Učíme se vytěžit co nejvíce z jejich sdílení. Vyžaduje to rovněž změny ve firemní

kultury ČEZu, postupné přeměny vnitrofiremního klimatu v otevřený „bezbariérový prostor“, podporující a oceňující otevřenou komunikaci a sdílení znalostí, prostor vytěsňující postupy či manažery, budující vlastní výsadní postavení nepostradatelnosti na „šuplíkové znalosti“. Není to jednoduchá ani krátká cesta a pro nás v ČEZu je poměrně uklidňující, že její trvání a průběh potvrzují i naši kolegové v této knize. Na stránkách knihy, kterou držíte v ruce, jsem měla, jako jedna z prvních, možnost si přečíst informace vynikajících odborníků. Měla jsem velké štěstí, že jsem v době práce na knize mohla diskutovat o dimenzích managementu znalostí se dvěma vynikajícími odborníky, s autorkou knihy, paní profesorkou Ing. Růženou Petříkovou, CSc., a paní Danou Drábovou, Ph.D. Velmi si vážím znalostí a zkušeností obou těchto dam. Obě velmi dobře vnímají váhu a význam faktoru úspěšnosti managementu znalostí a tím jsou bezesporu v našich firmách lidé, naši zaměstnanci. Bylo pro mne opravdovým potěšením slyšet od nich potvrzení svých vlastních dlouhodobých zkušeností, že kvalita, efektivita i rychlost změn v našich firmách závisí především na zapojení, využití znalostí a angažovanosti našich vlastních zaměstnanců. Mně osobně dodává tato kniha novou energii a chuť, pustit se do další práce na aplikaci znalostního konceptu ve Skupině ČEZ s ještě větším odhodláním a elánem.

Ing. Hana Krbcová
ČEZ, a.s.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

JUDr. Vladimír Zamrzla, 65 let

Srdečně gratulujeme JUDr. Vladimíru Zamrzlovi, členovi předsednictva ČSVTS a předsedovi Asociace prostředníků a rozhodců ve věcech duševního vlastnictví k životnímu jubileu a přejeme mu hodně zdraví, tvůrčí energie, síly a entuziasmu, které svojí práci věnuje.

VŠECHNO NEJLEPŠÍ!

Předsednictvo ČSVTS

KYTVICE – MÍSTO ODPOČINKU NEBO PRÁCE rekreační a školicí prostory ČSVTS

ČSVTS nabízí rekreační a školicí prostory v malebné vesničce Kytlice v CHKO Lužické hory a na okraji národního parku České Švýcarsko.

Rekreační a školicí zařízení je po úplné rekonstrukci a poskytuje ubytování v pěti plně vybavených apartmánech pro 3-4 osoby. Školicí místnost se dá v případě potřeby také využít pro ubytování až 8 osob.

K dispozici jsou garáže, které se dají použít také k uskladnění jízdních kol v případě aktivních dovolených. Kromě turistiky a cykloturistiky v CHKO Lužické hory a v nedalekém Česko-Saském Švýcarsku, poskytuje sportovní vyžití i blízká obec Jiřetín pod Jedlovou (plážový volejbal, nohejbal, fotbal, tenis, minigolf, venkovní bazén, v zimě lyžařské trasy) a to vše obklopené lesy a zvlněnou krajinou. Kouzelná je i jízda místní lokálkou. Kytlice se proslavila koncentrací chalupářů z řad známých osobností především z oblasti kultury. Pohádkově malebné prostředí v horách sopečného původu, udržované roubenky, jezírko s vodníkem, koně, lesní divadlo, říčka Kamenice to vše vytváří pohodu, dodávají klid a dávají možnost na chvíli zvolnit tempo nebo plně se soustředit... Hospůdka vzdálená asi 200m s dobrým jídlem a rodinnou atmosférou podtrhuje hezké chvíle strávené v Kytlici.

Ceny za ubytování jsou více než příznivé:

218 Kč včetně DPH za apartmán a noc pro členské organizace ČSVTS a 545 Kč včetně DPH za apartmán a noc pro ostatní zájemce. V případě zájmu o využití rekreačních a školicích prostor prosím kontaktujte sekretariát ČSVTS, paní Rousovou 221 082 295.

OBSAH

CO NOVÉHO V ČESKÉM SVAZU VĚDECKOTECHNICKÝCH SPOLEČNOSTÍ

Ohlédnutí za uplynulými 20 lety ČSVTS	1
3. mezinárodní konference „Proměny Evropy 2010“	9
Zasedání Komise FEANI pro trvalý profesní rozvoj konané v rámci oslav 20.výročí založení ČSVTS	11
Seminář „Trvalý profesní rozvoj inženýrů“ konaný v rámci oslav 20.výročí založení ČSVTS	12
Domy techniky ČSVTS v době finanční krize.....	13

NOVINKY Z ČLENSKÝCH ORGANIZACÍ

Osobnost prof. Apetaura, prof. Dr. Ing. Milan Apetaur, DrSc., (28. 8. 1929)	15
Komora geodetů a kartografů zahájila program systému celoživotního vzdělávání geodetů	16
Dvacet let cesty s ČSJ za kvalitou.....	18
Moravskoslezská hornická společnost ČSVTS	20
Absence vodohospodářů	21
Vzpomínání na naše průkopníky - aviatiky	22
3. ročník konference Informace, konkurenceschopnost, inovace - IKI 2010.....	23
Mezinárodní konference „Měřicí technika pro kontrolu jakosti“	26
Den ÚNMZ 2010	28
Podpoří ČSPŽP výrobní sféru?	30
Inovace ve službách	31
AKCE IFIA - International Federation of Inventors Associations v roce 2010	32
Exkurze Pobočky ČIS při Národním archivu do francouzských a německých archivů.....	33

NOVINKY Z DOMŮ TECHNIKY

Dům techniky České Budějovice spol. s r.o.	36
Dům techniky ČS VTS Kladno s.r.o.	37
DTO CZ, s.r.o. (dříve Dům techniky Ostrava)	37
Řízená kvalita ve zdravotní a sociální sféře.....	37
Studium MCI.....	38
Dům techniky Pardubice spol. s r.o.....	38
Nové vzdělávací projekty v Domě techniky Pardubice	38
Dům techniky Plzeň spol. s r.o.	39

PŘEDSTAVUJEME

Co chystá Národní knihovna ČR v nejbližších letech?.....	40
--	----

KALEIDOSKOP INFORMACÍ A ZAJÍMAVOSTÍ

Zapojení ČSVTS do programu INGO	43
FOR INDUSTRY 2010	43
HANNOVER MESSE 2010.....	44
Moderní management znalostí.....	44

ŽIVOTNÍ JUBILEA

JUDr. Vladimír Zamrzla, 65 let.....	45
-------------------------------------	----

Titul:
Zpravodaj ČSVTS č. 29

Náklad:
1 200 výtisků

Redakční rada:
Ing. Vladimír Poříz
prof. Ing. Růžena Petříková, CSc.
doc. Ing. Zdeněk Trojan, CSc.

Redaktorka:
Ing. Zora Vidoencová

Grafické zpracování:
Rudolf Kresa pro inPrint s.r.o.

Adresa redakce:
ČSVTS, Novotného lávka 5, Praha 1, 116 68
www.csvts.cz

Vydáno:
květen 2010

